

ABRÉGÉS DE LA VIE DE SAINT SYMÉON STYLITE LE JEUNE

INTRODUCTION

La vie de Saint Syméon Stylite le Jeune¹ est essentiellement connue par deux textes grecs d'inégale valeur, la Vie ancienne — VIIe siècle? — (*Bibliotheca Hagiographica Graeca* 1689), à la publication de laquelle travaille M. van den Ven², et la Vie écrite par Nicéphore Ouranos — Xe s. — (*B.H.G.* 1690), simple métaphore connue depuis longtemps³. Il convient d'y ajouter une version géorgienne de la Vie ancienne — IXe s.?⁴ —. Il existe en marge de ces grandes Vies une série d'abrégés. Ehrhard en recensait trois en 1925⁵. Nous nous sommes proposé de les réunir ici. Ce sont certes des textes mineurs, mais non négligeables comme témoins et même, en attendant l'édition définitive de la Vie ancienne, comme substituts. On ne saurait en bonne méthode les laisser de côté.

Le premier (*B.H.G.* 1691) est l'œuvre du moine Jean Petrinus, qui aurait appartenu au couvent de St Jean Prodromos (dont l'ancien nom était Petra) près du palais des Blachernes à Constantinople⁶. Il aurait vécu au plus tard au Xe siècle. Ce texte a été édité deux fois, d'après le seul cod. Monac. gr. 3:

¹ Qu'il me soit permis d'exprimer ici ma reconnaissance à M. J. B. Papadopoulos dont l'aide m'a été précieuse pour la recension du cod. Patmos 736, et à M. van den Ven qui m'a abandonné la publication des abrégés.

² L'état présent de la question est exposé par M. van den Ven, *Analecta Bollandiana* 67 (1949) (Mélanges Peeters) 425 - 443.

³ Ajoutons à la liste connue des mss. de la Vie d'Ouranos : Athos Dionysiou 143, XIIe s. A celle des mss. de la Vie de Sainte Marthe, qui contient des passages de la Vie ancienne : Athos Lavra 191, XIe s.; Esphigménou 105, XVIIIe s.

⁴ Cf. van den Ven, loc. cit. p. 429.

⁵ Byzant. Zeitschrift 1925, II p. 379.

⁶ D'après la notice du pinax des codd. de München et de Chalki et la note finale du texte du cod. de München.

la première édition est celle, médiocre, de A. T. Semenov (1898)¹, la deuxième celle d'E. Müller (1914)² que nous considérerons comme édition princeps. Mais Ehrhard³ a signalé l'existence d'autres mss. de ce texte au mont Athos, Lavra 438, Philothéou 66, Vatopédi 633 (et non 548), et ailleurs, Athènes B. Nat. 282, Chalki Ec. Théol. 40, Météores Hauptkloster 29. A cette liste nous ajouterons Lavra 2066, qui donne à l'abrégé le titre d'«Enkomion». Nous avons repris l'édition Müller en collationnant ces nouveaux mss. qui nous ont tous été accessibles, à l'exception de celui des Météores, les bibliothèques des Météores étant murées. Le texte présente une assez remarquable constance d'un ms. à l'autre; les fantaisies, erreurs, gloses pieusées ou autres de nombreuses copies de textes hagiographiques en sont absentes: aussi est-il permis d'en proposer une édition critique qui ait un sens.

Le second abrégé est contenu dans le cod. Patmos 736. Il est l'œuvre d'un (moine) Michel, dont le nom est lisible en acrostiche au fol. 278 r. Il est inédit, de même que le troisième abrégé contenu dans le cod. Parisinus gr. 1534.

Le contenu de ces abrégés est variable. L'abrégé de Jean Petrinos (17 chapitres) reprend surtout la première partie de la Vie complète: événements antérieurs à la naissance du Saint (1-4); l'enfance du Saint, auprès de ses parents (5-7), puis dans la vie ascétique (8-12). L'abrégé de Patmos (16 ch.) ne consacre que trois chapitres à ces préliminaires. L'essentiel en est constitué par une collection de miracles, mêlée de quelques allusions historiques. L'abrégé de Paris (25 ch.) insiste également sur les préliminaires (1-10). Un long passage (14-17) est consacré au rôle bienfaisant de Syméon à l'occasion de deux séismes. La collection de miracles est très courte. Les derniers chapitres (22-25) sont relatifs à la mort de Syméon.

Il semble que, seul, l'abrégé de Patmos offre une image fidèle de la Vie complète. C'est d'ailleurs le plus développé des

¹ A. T. Semenov, (en russe) La Vie du vénérable Syméon de la Montagne admirable d'après un ms. grec de Munich du XIe s., Kiev 1898, avec traduction du texte Compte-rendus signalant les nombreuses erreurs de Semenov: E. Kurtz, Vizant. Vremennik 1899, p. 537-542, plus riche que K. Krumbacher, Byzant. Zeitschr. 1894, p. 232-234.

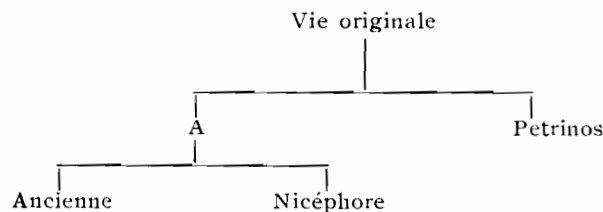
² E. Müller, Studien zu den Biographien des Styliten Symeon des Jüngerer, Aschaffenburg 1914, p. 8-17.

³ v. note 5 du p. 71.

trois textes. Les deux autres abrégés, surtout le premier, méritent à peine ce nom, tant ils sont disproportionnés dans le rapport des parties; et fantaisistes dans le choix des épisodes. Il est remarquable que l'abrégé de Paris, qui est le seul à revendiquer ce titre d'abrégé, ne mentionne pas l'installation de Syméon à la Montagne admirable, sauf dans la chronologie finale.

On voit donc que ces textes n'ont aucun rapport entre eux. Il est d'autre part aventureux, tant que nous ne possédons pas le texte complet de la Vie ancienne, de fixer les rapports entre abrégés et Vies. Nous ne donnerons à ce sujet que des indications provisoires.

Pour Krumbacher l'abrégé de Petrinos est extrait du Monac. 366¹. Pour Müller l'abrégé de Petrinos dériverait directement de la Vie originale, alors que la Vie ancienne et la Vie de Nicéphore dériveraient toutes deux de la Vie originale par un intermédiaire commun :

Selon M. van den Ven l'abrégé de Petrinos est indépendant de la métaphrase d'Ouranos, mais dérive de la même source (la Vie ancienne); et l'abrégé de Paris est «un très court résumé de la Vie ancienne», également indépendant de la métaphrase.

Il semble bien que l'abrégé de Petrinos ne dérive pas de la Vie d'Ouranos: il contient sur la période antérieure à la naissance du Saint ainsi que sur l'enfance du Saint jusqu'à six ans des détails très abondants dont certains manquent dans Nicéphore. Il doit donc dériver de la Vie ancienne. Cependant un détail comme le manque de coquetterie de Marthe (ch. 1) n'est pas emprunté à cette Vie², mais inventé par le zèle religieux et littéraire tout à la fois de Petrinos. De plus pour la chronologie finale, Petrinos montre le même laconisme qu'Ouranos (ch. 248),

¹ Byzant. Zeitschr. 1908, p. 261. Le Monac. 366 est un ms. de la Vie ancienne du IXe - Xe siècle.

² Que j'ai pu consulter sur ce point dans Vatopédi 84 (et non 79).

alors que les abrégés de Patmos et de Paris ont un développement analogue à celui de la Vie ancienne (ch. 258).

L'abrégé de Paris dérive très sûrement de la Vie ancienne. En effet les chapitres 14 - 17 de l'abrégé correspondant aux chapitres 105 - 107 de la Vie ancienne¹ contiennent deux tropaires composés par le Saint à l'occasion des séismes. Le premier qui a pour thème l'histoire de Jonas est emprunté fidèlement à la Vie ancienne, non sans quelques erreurs². Il est totalement absent de la Vie de Nicéphore (ch. 107 - 109). Le deuxième tropaire (ch. 16) est emprunté mot pour mot (sauf *αὐτῶν* pour *ἡμῶν*, 1.11) à la Vie ancienne. On le trouve également dans Nicéphore Ouranos, mais légèrement différent (*δυσωπούμενος* pour *προσβενόμενος, παρακαλούμενος* p. *λιτανεύμενος, Χριστός* au nom.). D'autre part on retrouve assez exactement dans l'abrégé la trame de tout cet épisode de la Vie ancienne, qui ne coïncide pas ici avec la métaphore³. Contre cette évidence sont sans valeur quelques menues divergences; par exemple c'est au milieu du développement (ch. 13) et non à la fin comme dans la Vie ancienne (ch. 256) que nous apprenons qu'un ange apporte sa nourriture au Saint.

L'abrégé de Patmos est une collection de miracles exposés dans un ordre sensiblement identique à celui de Nicéphore. Mais des épisodes sont retranchés, ce qui ne prouve rien puisqu'il s'agit d'un abrégé; d'autres sont ajoutés, ce qui est plus probant car un abrégé peut broder, ajouter une hyperbole, mais n'inventera jamais tout un épisode; enfin l'ordre des événements peut être changé.

Comparons par exemple Patmos 11 - 13 à Nicéphore 158 - 168. On a dans l'abrégé :

1. guérison de la sourde - muette, fille de l'aveugle
2. guérison du Grec d'Antioche à la main sèche
3. guérison de la jeune fille aux jambes soudées
4. guérison du paralytique et résurrection de son fils
5. guérison du bossu
6. guérison du vieillard démoniaque

¹ Ed. partielle *Papadopoulos - Kerameus*, Vizant. Vremennik 1894, p. 145 - 148.

² Mais *νησιέων* de l'abrégé est préférable à *νηπίων* de la Vie anc. — cf. abrégé de Patmos 8, I; *Jonas* 3, 7 - 8.

³ Cf. ailleurs des correspondances mot pour mot : Vie ancienne 9 / abrégé 6, Vie ancienne 256 / abrégé 13.

7. miracle du jeune homme tombé dans un puits
8. guérison de la jeune fille sourde de Laodicée
9. guérison du silenciaire de Constantinople, démoniaque
10. guérison du fils d'une veuve au pied gangrené
11. guérison de l'homme blessé au pied
12. guérison de la femme malade au sein
13. guérison de l'aveugle.

On retrouve les mêmes épisodes dans le passage correspondant de Nicéphore; avec en plus, au ch. 165 la guérison d'une muette, avec en moins les épisodes 3, 7, 9, (dont 9 avait des détails précis) qu'on ne retrouve nulle part ailleurs; avec présence de l'épisode 12 après 1, de l'épisode 8 (associé à la guérison de la muette) après 5. Enfin il y a dans l'abrégé des détails significatifs manquant chez Nicéphore: 8 - la jeune sourde est dite de Laodicée; ajoutons un détail du genre pathétique: 10 - l'homme au pied gangrené est le fils d'une veuve.

A ces deux passages correspondants, fait suite le même récit, assez long, du miracle de l'image. Ailleurs on remarquera une transposition importante: l'épisode des relations du Saint avec l'empereur Justin (13, I-K) et le scolastique Jean vient dans l'abrégé après la découverte des deux vols et l'invasion des Perses (épisode d'Almundaros 13, G) et avant l'épisode de la sécheresse, la punition du jeune homme de Sura, la guérison du scribaire Théodore, de Conon d'Isaurie et de Georges de Calymnie. Dans Nicéphore l'épisode des relations avec le scolastique et l'empereur (ch. 187-191) vient après une série de miracles absente de l'abrégé, et avant l'épisode d'Almundaros (193-4) que suivent ceux des deux vols (198-9), du jeune homme de Sura (215), de Théodore (216), Conon (225), Georges (226). On notera divers changements mineurs et on remarquera que Nicéphore beaucoup plus riche en anecdotes ici que le résumé, n'a cependant pas un épisode, celui de la sécheresse.

Donc il y a des signes d'une indépendance certaine de l'abrégé par rapport à Nicéphore. En faveur d'un lien positif avec la Vie ancienne nous relevons que l'épisode de l'appel au sommeil traité par le Saint comme un esclave, est absent de Nicéphore (46) mais se trouve dans la Vie ancienne (170) et dans l'abrégé (3, G). D'autre part celui-ci fait allusion (8, I) au premier troyaïre inconnu à la Vie de Nicéphore. Enfin il commet (16, A)

le lapsus ἡμᾶς: or seule la Vie ancienne est un récit à la première personne.

Bref on peut conclure que les abrégés de Paris et de Patmos, celui-ci moins nettement, dérivent de la Vie ancienne. Pour l'abrégé de Petrinus, c'est une hypothèse très vraisemblable. D'ailleurs il subsiste des variantes qui montrent la négligence des abrégiateurs et la difficulté qu'il y a à prouver une filiation: les abrégés de Paris et de Patmos font vivre le Saint 85 ans (avec un détail chronologique différent), ce qui est contraire à la tradition de la Vie ancienne (ch. 258), de Nicéphore et de Petrinus qui le font vivre 75 ans.

I. ABRÉGÉ DE PETRINOS

Remarques sur le texte

Description des manuscrits

M: Monacensis gr. 3. Ménologe. Parchemin. XIIe siècle (Ehrhard), Xe (Hardt, cat. Bibl. Bav.), XIe (Semenov). Fol. 137r-143r. Écriture nette et régulière. Lettre initiale ornée; initiales de chapitre indiquées.

Notes finales: 1) εὐχαριστῶ σοι Κύριε πάντων ἕνεκα 2) ἡ βίβλος αὕτη τῆς μονῆς τοῦ Προδρομοῦ, τῆς κειμένης ἔγγιστα τῆς Ἀετίου ἀρχαϊκῆ δὲ τῆ μονῆ κληῖσις Πέτρα (indication qu'on retrouve dans mss. Vienne, Escorial) 3) dans la marge *διανέγων ἐγὼ Μαρτίνος ὁ Κρούσιος, ἐν Τυβίγγῃ διδάσκαλος, ἀπὸ τῆς ε' μηνὸς Μαρτίου ἕως τῆς ιε' τοῦ αὐτοῦ, ἐν ἔτει τῆς σωτηρίας ,αφοζ' [1577].*

L: Laura 438. Ménologe. Parchemin, mutilé. XIIIe (Ehrhard), XIVe (catalogue d'Eustratiadès). Fol. 119r-121r. Pas de chapitres distincts.

Φ: Philothéou 66. Ménologe. Parchemin. 1340/41. Fol. 252r-260v. Initiales de chapitres.

B: Vatopédi 633. Ménologe. Papier. 1422. Fol. 349v-357v. Titre: *Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σ. τοῦ ἐν τῷ Θ. ὄρει τοῦ θαυματουργοῦ.* Écriture nette et régulière. Lettre initiale ornée. Initiales de chapitres.

A: Athènes 282 Bibl. Nationale. Ménologe. Papier. XVIe (Sakkelion, Catal., Ehrhard). Fol. 543r-550v. Écriture nette et régulière. Initiales de chapitres. À la fin, signature (?), alphabet, et *Χριστὸς ἄνεστι.*

X: *Chalki Ec. théol. 40*. Ménologe. Papier. 1557/58. Fol. 128r - 134v. Ecriture nette et régulière. Pas de chapitres distincts.

M': *Météores Hauptkloster 29*. Papier. XVIIe. Fol. 253 - 261.

A: *Lavra 2066* (catalogué dans un supplément ms. qui se trouve dans la bibliothèque du couvent). Ménologe. Papier, en mauvais état. XVIIe. Fol. 109v - 114r. Titre: *Ἐγκώμιον εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σ. τοῦ ἐν τῷ Θ. ὄρει*. Initiales de chapitres.

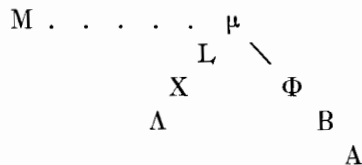
Classement des manuscrits

Φ. B. A. forment un groupe sûr, A et B étant assez indépendants. Ce groupe se caractérise par l'intelligence des leçons qui facilitent sens et construction. D'après la chronologie et l'étude des seuls cas significatifs B. A dérivent de Φ, A ne connaît pas Φ directement, et rien n'empêche de poser: Φ → B → A.

L. X. A. forment un groupe moins attesté mais net. A est indépendant. Le groupe L. X. A. est beaucoup plus proche de M que le précédent. Ce groupe est surtout caractérisé par des fautes communes. Les rapports à l'intérieur du groupe sont obscurs: A dérive de L, X et L ont un archétype commun (?).

Il n'y a pas d'exemple significatif d'un ms. quittant un groupe pour concorder avec l'autre. D'autre part on a dans une série de cas significatifs l'accord des deux groupes contre M. Ils ont donc un archétype commun différent de M, μ. On ne peut préciser les rapports de μ et M.

D'où le stemma suivant, dans le cas le plus simple:

De la division en chapitres on tire des indices confirmant le classement des mss. La cohérence du groupe Φ. B. A. est vérifiée. De même celle du groupe L. X. A.: L, X n'ont aucune division, A se recrée une division aberrante.

Edition

J'indique toutes les divergences avec l'éd. Müller, non avec l'éd. Semanov dont les fautes sont trop nombreuses et à laquelle Müller ne renvoie pas non plus. J'indique les corrections de Müller par rapport à M.

Abréviations: pour les mss. cf. supra — cet., tous les mss.

sauf M — Müller, éd. Müller — Kurtz, commentaire par Kurtz de l'éd. Semenov.

Variantes secondaires (renvoi aux chapitres et paragraphes du texte):

Ne sont pas relevées les variantes dues à l'iotacisme, aux alternances σ/ω , α/ϵ , aux lettres redoublées, aux géménées simplifiées, quand elles n'ont pas d'intérêt pour le sens ou la syntaxe.

Oubli de lettres: η pour $\tau\eta$, 6, A (ms. A) — $\epsilon\pi\epsilon\rho\omega\mu\acute{\epsilon}\nu\eta\gamma$, 6, H (ms. A) — $\sigma\tau\rho\theta\omega\nu$, 11, A (ms. A) — Ιουστιανόν , 13, B (ms. A) — $\acute{\alpha}\pi\eta\lambda\alpha\nu\epsilon$, 9, D (ms. X).

Fautes diverses: $[\epsilon\upsilon]\epsilon\upsilon\gamma\acute{\epsilon}\nu\epsilon\iota\alpha\nu$, 1, B (ms. X) — Κομμωτικαί , 1, C (ms. A) — $\epsilon\upsilon\rho\alpha\tau\omicron\langle\theta\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\omicron\rangle\nu\ \acute{\alpha}\nu\tau\acute{\iota}$, 13, B (ms. X).

Analysis

Chapitre 1: Famille de Syméon (§ A), son père (A, B), sa mère (B), refus de sa mère de se marier (C, D). Ch. 2: Mariage (A), stérilité de Marthe (B, C). Ch. 3: Apparition de Saint Jean Baptiste à Marthe, il lui annonce la naissance de Syméon et sa vocation divine (A, B, C). Ch. 4: Miracle opéré par Saint Jean Baptiste (A, B), nouvelle apparition et miracle du Saint (C, D). Ch. 5: Naissance de Syméon (A, B, C), Syméon consacré à Dieu (D), signes de la vocation divine de Syméon (E). Ch. 6: Baptême de Syméon (A), paroles merveilleuses de Syméon (B, C), séisme d'Antioche (D), Syméon sauvé (E), apparition de Saint Jean Baptiste à Marthe (F), enfance merveilleuse de Syméon (G), vision de Marthe (H). Ch. 7: Syméon seul à Chérubim (A), vision de Syméon (B), Syméon dans la montagne près de Séleucie (C). Ch. 8: Syméon va trouver le moine Jean (A, B), Syméon stylite (C), châtiment d'un berger, divers miracles (D). Ch. 9: Assauts du Diable (A, B), ascétisme de Syméon (C, D). Ch. 10: Prière de Syméon (A, B). Ch. 11: Visite de l'évêque Ephraem (A, B). Ch. 12: Enseignement et miracles de Syméon (A, B), ascétisme (B), Syméon sur une colonne de quarante pieds, Syméon diacre (C), Syméon annonce la mort de Jean (D). Ch. 13: Prophéties de Syméon (A), miracles de Syméon, Syméon et l'empereur Justin (B). Ch. 14: Syméon à la Montagne Admirable (A), Syméon sur un rocher, construction d'un monastère, Syméon sur une nouvelle colonne (B), sa mère à ses côtés, séismes (C). Ch. 15: Syméon prêtre (A, B). Ch. 16: Syméon lutte contre le Diable (A), nourriture divine de Syméon (B). Ch. 17: Mort de Syméon (A), chronologie de sa vie (B), invocation (C).

Le texte

Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις τοῦ δόσιου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν M fol.137r
τοῦ ἐν τῷ Θανμαστῷ ᾽Ορει.

1.— (A) Ἰουστίνου τοῦ πάλαι τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος, θεο-
 σεβείας ἐπικρατούσης, ἦνθει ἐν τῇ τῶν Ἑδουσηνῶν μητροπόλει νεανίας
 τις Ἰωάννης ὀνόματι, ὃς μετὰ τῶν αὐτοῦ γονέων μυρεψικὴν μετιόντων
 τέχνην τὴν Ἀντιοχέων μεγαλόπολιν ἢ μάλλον εἰπεῖν θεούπολιν κατα-
 λαβὼν κάκεισε διατρίβων καὶ ἀνατρεφόμενος | (B) καλῶ μὲν τῷ ἔξωθεν 5
 εἶδει καὶ θαυμαστῶ τῷ τῆς σωματικῆς ἡλικίας ἀναστήματι, καλλίσοι δὲ
 τοῖς τῆς ψυχῆς ἡθεσί τε καὶ προτερήμασιν, καὶ τοῖς γονεῦσι παντοίως
 ὑποτασσόμενος, ἐκδίδεται παρ' αὐτῶν πρὸς γάμου κοινωνίαν κόρη τινὶ
 τῶν ἐπισήμων Μάρθα καλουμένη, ἧς τὸ κάλλος τοῦ σώματος τῆς ψυχῆς fol. 137v
 τὴν εὐγένειαν προεμήνυεν. | (C) Τῆς γὰρ μνηστείας φημιζομένης, ἐκείνην 10
 οὐκ εἶχον ὀμίσοι καὶ περιδέραια, νίτρα τε καὶ κομμωτικά ἐπιτρίμ-
 ματα καὶ ὄσα βλεπόμενα οἶδεν ἐπισπᾶσθαι νυμφίων ὀφθαλμοὺς πρὸς
 πλείονα τῆς ἐρωμένης ἔρωτα, ἀλλὰ στολὴν πενιχρὰ καὶ προσφυγὴ κατὰ
 τὸν ἐκεῖσε ναὸν τοῦ Προδρόμου καὶ δάκρυα θερμά, ὥσπερ τὴν τοῦ κρι-
 τοῦ καὶ προφήτου Σαμουὴλ <μητέρα> ᾽Ανναν. | (D) Ἦρα γὰρ σωφρο- 15
 σύνης εἰ καὶ τις ἄλλη, καὶ παρθενίας τὸ θεοπόθητον κτήμα ἀποβαλέ-
 σθαι οὐκ ἠθέλεν, καίτοι συχνῶς ἐνωτιζομένη τίμιον εἶναι τὸν γάμον καὶ
 τὴν κοίτην ἀμίαντον.

2.— (A) Τί οὖν τελεῖται, καὶ πῶς ὑπείκει; Οὐχ ἀπλῶς οὐδ' ὡς ἔτυ-
 χεν, ἀλλὰ θείας ὀμφῆς καταξιώθεισα προτρεπούσης εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα· 20
 | (B) ἢ καὶ πεισθεῖσα συζεύγνυται μὲν τῷ προρρηθέντι σεμνῷ Ἰωάννη,
 καὶ τῆς ἰδίας παρθενίας τὰ κλειθρα διανοιχθέντα ἰδοῦσα, γονῆς δὲ τὴν
 μήτραν ἀνεπίδεκτον καταμανθάνουσα, πάλιν τοῖς δάκρυσι προστίθησι
 δάκρυα καὶ ταῖς οἰμωγαῖς οἰμωγᾶς. | (C) Καὶ τὸν ἄνδρα πείσασα σωφρο-

Titulus post θ. ὄρει : Πάτερ εὐλόγησον M, Müller, Εὐλόγησον πάτερ cet.
 —seclusi.

4 ἢ μάλλον εἰπεῖν θεούπολιν ONI, LXA 5 κάκεισε : κάκει ΦBA ἀνατρε-
 φόμενος : ἀναστρ- ceteri 7 προτερήμασιν : προτερήμασι σεμνονόμενος ΦBA
 8 πρὸς γάμου : εἰς γάμου B 10 ἐκείνην : ἐκείνον L, X₁, A₁ 12 νυμφίων : νυμ-
 φίω XA 14 ἐκεῖσε : ἐκεῖ ΦBA 15 μητέρα add. Müller σωφροσύνης :
 -σύνη A 16 θεοπόθητον : θεοπρόβλητον ΦBA ἀποβαλέσθαι : -βάλλεσθαι A
 19 οὐδ' ὡς : οὐδὲ ὡς A 20 ὀμφῆς : φωνῆς ΦBA εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα Kurtz
 Müller εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος MLXA εἰς τὰ τοῦ πράγματος ΦBA 21 ἢ :
 ἢ XA 22 διανοιχθέντα : διανοιγέντα cet.

νεῖν αὐθις αὐτὴ πρὸς τὸν ναὸν καταφεύγει τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ἱκετεύουσα ἡμέρας οὐκ ὀλίγας οὐ παύεται, νηστείας καὶ χαμεινίας ἑαυτὴν ἐκτίκουσα. Οὐδὲ γὰρ οὐδενὸς ἄλλου τὸ παράπαν ἐγεύετο εἰ μὴ μόνου ἄρτου καὶ ὕδατος.

- 5 3.— (A) Ἐν τούτοις τοιγαροῦν οὐσα καὶ ταῖς προσευχαῖς ἐπὶ τοσοῦτον ἀδολεσχοῦσα, μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐξ ἀδημονίας ὕπνῳ κατασχεθεῖσα ὄρᾳ τὸν Βαπτιστὴν τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς ὀφθαλμῷ σωματικῶς αὐτῇ ἐπιστάντα καὶ λέγοντα· | (B) «Θάρσει γύναι. Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου. Συλλήψῃ γὰρ
fol. 138r καὶ τέξῃ υἶδον καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεῶν. Οὗτος ἔσται μέγας
10 παρὰ Θεῶ. Ἁγιοσθήσεται γὰρ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, κατὰ τὸν μέγαν Ἰερεμίαν. | (C) Μετὰ γὰρ τὸ τεχθῆναι οὐ θηλάσει εὐώνυμον μαστὸν μητρὸς αὐτοῦ. Οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, οὐ κρεῶν μεταλάβῃ. Οὐ βάλανεῖον συνέξει σάρκας αὐτοῦ. Πρὸς πίστωσιν δὲ τῶν λεγομένων λάβε ταύτην τὴν μάζαν τοῦ στόμακος, ἣν κατανάλωσον οἰκείαις χερσὶν ἐν τῷ
15 ναῷ τούτῳ θυμῶσα».

- 4.— (A) Ἐτι τούτων λαλουμένων καὶ τῆς μάζης αὐτῇ ἐπιδομένης, ἐξαίφνης σὺν τρόμῳ τοῦ ὕπνου ἐξαναστάση (τῶν θαυμασίων σου, Χριστέ βασιλεῦ), εὐρέθη φανερῶς ἐν ταῖν χεροῖν αὐτῆς κατεχόμενον τὸ θυμίαμα. | (B) Τίνα τὰ μετὰ ταῦτα; Ἐκπληξίς, ἀγαλλίαμα, πληροφορία τοῦ αἰτουμένου, εὐχαριστία πρὸς Θεὸν καὶ τὸν αὐτοῦ Προφήτην καὶ
20 Πρόδρομον, καὶ τὸ θυμίαμα (ἐν) τῷ ναῷ καταναλισκόμενον εἰς ὄσμῃν εὐωδίας ἀνεκκλήτου. | (C) Οὐ μικρὸν τι ὑποκρατήσασα, ἢ μὴ μεριμῶσα καὶ περὶ πολλὰ τυρβαζομένη Μάρθα, πρὸς ὑπόδειξιν τῆς θείας θαυματουργίας, κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα συνηθῶς εἰς τοῦδαφος ἑαυτὴν
25 ἐπιδοῦσα τῷ ὕπνῳ καὶ ὅσα ἐχρῆν ὑπνώσασα ὄρᾳ πάλιν τὸν Βαπτιστὴν αὐτῇ ἐπιτρέποντα τὴν εἰς τὸν οἶκον ἐπάνοδον. Καὶ πάλιν αἴφνης ἐγρήγορσις καὶ ἀνέγερσις, καὶ πάλιν ἐπὶ τοῖς θαύμασι θαύματα. | (D) Καὶ τὸ παρ' αὐτῆς ὑποκρατηθέν, ὡς εἴρηται, μικρὸν θυμίαμα ἑωρᾶτο φθάνον εἰς τὴν τῆς προτέρας μάζης δλοκληρίαν, οὐ δις μόνον τοῦτο γινόμενον
30 ἀλλὰ καὶ πολλάκις.

1 ἱκετεύουσα: ἱκετεύειν MLXA Müller 3 τὸ παράπαν ἐγεύετο: μετελάμβανε τὸ παράπαν Φ Β Α μόνου: μόνον L X A Λ 6 μιᾶ: μιᾶς Β Α κατασχεθεῖσα: ληφθεῖσα Φ Β Α 11 μαστὸν: μασθὸν L X A Λ (id. p. 81 l. 22) 14 κατανάλωσον: κατανάλωσαι M L X A 16 ἐπιδομένης: -δεδομένης Φ 17 ἐξαναστάση: διαναστάσης Φ Β Α 18 ἐν ταῖν χεροῖν: ἐν ταῖς χεροῖν X, Λ, ἐν ταῖς χερσὶν Α 19 τίνα τὰ μετὰ: τὰ om. L X A 20 πρὸς Θεόν: πρὸς τὸν Θεὸν Β 21 ἐν add. Müller 22 οὐ: οὐ Λ 23 ὑπόδειξιν: ἐπίδειξιν Φ Β Α 25 ὅσα: ὅσον cet. 28 μικρὸν θυμίαμα, ὡς εἴρηται Α ἑωρᾶτο: ὠρᾶτο codd. Müller 29 τοῦτο μόνον Β γινόμενον: γινόμενον cet

5.— (A) Ἐπει δὲ ἀρκούντως ἐπεδείξατο τὰ τῆς προσεδρείας, πείθεται τῷ θείῳ χρησμῷ καὶ τὸν οἶκον καταλαμβάνει, καὶ τὸν ξύνευνον fol. 138v
 εὐροῦσα τῇ ἀναγνώσει σχολάζοντα (ἦν γὰρ ἐκεῖνος τότε τὴν ἐξήγησιν
 τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου διεξιῶν), «χαῖρέ» τε
 αὐτῷ προσειποῦσα πάντα ἐπεξηγεῖται τὰ δραθέντα ἅμα καὶ πραχθέντα ὃ
 ἐν τῷ ναῷ. | (B) Εὐχαριστίας οὖν ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐξ ἀμφοῖν τελεσθεί-
 σης, τὰ ὑπεσχημένα τέλος ἤδη ἐλάμβανεν, καὶ τῇ συναφείᾳ γνησίως ἢ
 μήτρα τῆς Μάρθας τὴν γονὴν ὑπεδέχετο, καὶ ταῖς κατὰ μικρὸν προσθή-
 καις ἐκεῖσε τὸ καλὸν βρέφος ἐξεικονίζετο, | (C) καὶ τῷ καιρῷ τῷ προ-
 σήκοντι εἰς φῶς ἐξῆλθε τὸ φῶς (ἔδει γὰρ πολλοὺς τῷ σκότει τῆς πλά- 10
 νης ἐγκαθημένους, ἔτι δὲ καὶ ἄλλους τοὺς σωματικὸς ὀφθαλμοὺς πεπη-
 ρωμένους δι' αὐτοῦ φωτισθῆναι). Εἶπεν ἂν ἡ μήτηρ τότε τὸ βρέφος κατέ-
 χουσα, ὡς ἢ τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ Σάρρα· «Τίς ἀναγγελεῖ τῷ συζύγῳ
 Ἰωάννῃ ὅτι θηλάζει Μάρθα παιδίον;» | (D) Τί οὖν τὸ καλὸν ζευγος ἐκεῖνο;
 Ἄρα τυχόντες τοῦ ἡμεροῦ εἰς λήθην ἦλθον τοῦ εὐεργέτου; Οὐ μὲν οὖν, 15
 ἀλλὰ μετὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον προσάγουσι τὸ παιδίον εἰς τὸν τοῦ
 Προδρόμου ναόν, ὡς τὸν ἐμὸν Ἰησοῦν πάλαι οἱ γονεῖς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ
 ἀνατιθέασι τοῦτο κατὰ πρόθεσιν τῷ δοτήρι Θεῷ καὶ τῷ ἀντιλήπτορι Βα-
 πτιστῇ, τὰς εὐχὰς τε αὐτῶν ἀποδόντες κατίσιν αὐθις μετὰ τοῦ βρέφους
 εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν. | (E) Τὸ δὲ ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι καὶ 20
 χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ τούτου δήλωσις τὸ μήποτε τοῦ ἀριστεροῦ
 μαστοῦ ἀπτεσθαι. Οὐ κατὰ λήθην ἢ καὶ διάπειραν αὐτῷ παρὰ τῆς μη-
 τρός εἰς θηλὴν ἐπιδιδόμενου, ἐξαίφνης ἀφανισμὸς ἐφαίνετο μετασχημα-
 τιζομένου εἰς ἀνδρῶν, καὶ ταῖς γείτοσιν ὁσημέραι ἐπιδεικνυμένου, πρᾶ- fol. 139r
 γμα γέμον ἐκπλήξεως. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦ δεξιῦ μετελάμβανεν, ὅποτε [και- 25
 ροῦ] κρεῶν ἢ μήτηρ ἀπεγεύετο· ὅπερ ἐκεῖνη διαγνοῦσα τῶν τοιούτων
 πάντων ἀπείχετο.

6.— (A) Διαιτία διῆλθε καὶ ὁ παῖς τὴν ἐξ ὕλης καὶ εἰδους φυσικῶς
 ἔχων δυάδα, ὑπὲρ φύσιν ταύτην ἀπετίθετο, ἐν τῷ τοῦ Προδρόμου ναῷ
 τῷ λουτρῷ τῆς παλιγγενεσίας ἀναγεννώμενος, καὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ ζωαρ- 30

2 τῷ θείῳ χρησμῷ: θείῳ om. B ὃ ἐπεξηγεῖται: ἐπιζητεῖται Kurtz ἅμα
 καὶ πραχθέντα: in marg. Φ 6 εὐχαριστίας initium capituli M, Müller 9 ἐκεῖ-
 σε: ἐν αὐτῇ Φ B A 13 συζύγῳ Ἰωάννῃ: συζύγῳ μου Ἰω. Φ₂B 15 τυχόντες τοῦ
 ἡμεροῦ: τυχόντες τῆς ἐφέσεως ΦB₂ ἀφέσεως A₁ 16 προσάγουσι: προσαγά-
 γουσι (sic) L X A 21 τούτου: τοῦτο A₂ 23 εἰς θηλὴν om. B 24 ἐπι-
 δεικνυμένου: δεικνυμένου B 25 καιροῦ: habent M L X A. Müller, seclusi
 29 ναῷ Müller: νεῷ codd., cf. p. 80 l. 15, 21 30 ἀναγεννώμενος: ἀναγε-
 νώμενος A

κολυμβήθρας ἐξελκόμενος ἤρξατο κατὰ τινὲς ἀποστόλους ἑτέρα γλώσση
λαλεῖν τὰ ἐξαίσια. Κεχάλκευτο γὰρ ταύτην τῷ πυρὶ στομωθεῖσαν τοῦ
Πνεύματος. Τοιοῦτον δὲ τι τὸ διαρθρούμενον ἦν· «Ἐχω πατέρα καὶ οὐκ
5 ἔχω». | (C) Ἐμπέπνευστο γὰρ, οὕτω μὴ μεμαθηκῶς γράμματα, τὸ τοῦ
μεγάλου Παύλου βοᾶν· «Ὁ καιρὸς τὸ λοιπὸν συνεσταλμένος ἐστίν, ἵνα
καὶ οἱ ἔχοντες γυναίκας ὡς μὴ ἔχοντες ὡσι καὶ οἱ ἔχοντες πατέρας ὡς
μὴ ἔχοντες... Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου». Τοῦτο δὲ
πάντως ἔλεγε, τὴν πρὸς τὸν κυρίως καὶ πρῶτον πατέρα Θεὸν οἰκειό-
10 τητα προμηνύων ἢ τάχα καὶ προφητικῶς προλέγων τὰ μέλλοντα.

| (D) Οὕτω γὰρ τελέως τοῦ παιδὸς πενταετοῦς καταστάνας, σεισμοῦ
καταλαθόντος τὴν Ἀντιόχειαν, ὁ πατὴρ Ἰωάννης, οἷς κρίμασιν οἶδε Θεός,
σὺν αὐτοῖς οἰκήμασι τούτου γίνεται παρανάλωμα, τῆς μητρὸς καὶ τοῦ
παιδὸς τότε σχολαζόντων ταῖς προσευχαῖς, τῆς μὲν ἐν τῷ τοῦ Προδρό-
15 μου, τοῦ δὲ ἐν τῷ τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου σηκῷ. | (E) Πολλῆς δὲ
συγχύσεως ἐν τῇ πόλει γενομένης καὶ πολλῶν ἀπολλυμένων καὶ κατα-
fol. 139v χωνυμένων, ὁ παῖς οἶονεὶ συμφυρεῖς τῷ θεάματι καὶ τὰ σημεῖα τῶν
οἰκήσεων ἀπολέσας καὶ οὕτω τυχαίως φερόμενος, ὑπὸ τινος γυναικὸς
ἀναγνωρισθεὶς καὶ ἐπ' ὧμων αὐτῆς ἀναχθεὶς εἰς τὴν τοῦ Θαυμαστοῦ Ὄρους

20 ὑπώρειαν ἀγεται διασεσφισμένος. | (F) Τῆς δὲ μητρὸς ἐν ὕλαις ἡμέραις ἑπτὰ
τὸν ἄνδρα καὶ τὸν παῖδα ἀποκλειομένης, ὡς ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ καταχωσθέν-
τας, ὁ φροντιστὴς τοῦ παιδὸς καὶ πρὸ τῆς γεννήσεως, Ἰωάννης ὁ Βα-
πτιστὴς τοῦ Κυρίου, οὐκ ἠμέλει, ἀλλὰ τὸν παῖδα ζῶντα τῇ μητρὶ ἐμή-
νυεν, ὅπου τε καὶ ὅπως καὶ παρὰ τίνι διάγοι. | (G) Ὅν καὶ εὐροῦσα πα-

25 ραμύθιον τῆς συμφορᾶς καταφέρει αὐθις εἰς Ἀντιόχειαν, ἐν ἣ συνδιά-
γουσα καὶ τὸ παιδίον ὄρωσα ξένα τινὰ καὶ παράδοξα ἐπιτελοῦν (οὐδὲ
γὰρ εἰσῆρχετο ἐπὶ βαλανεῖον· ἅμα γὰρ τῷ πλησιάσαι τοῖς θερμαῖς
ὑδασιν ἄφρων ἔμενεν· οὐδὲ κρεῶν ἀπεγεύετο, μόνου δ' ἄρτου ἐστὶν ὅτε
μέλιτι κεχρισμένον καὶ ὕδατος), συνετήρει πάντα καθ' ἑαυτὴν καὶ διε-
30 λογίζετο τί ἔσται τὸ ἀποδησόμενον. | (H) Καὶ ὄρᾳ καθ' ἑνους ἑαυτὴν

1 τῆς θαυμαστοῦ κολυμβήθρας ἐξελκόμενος: τῆς θείας ἀναγόμενος κολυμβήθρας Φ Β Α 3 ταύτην: αὕτη Φ Β Α στομωθεῖσαν: -θείσα Φ Α 4 τι οἰκ. Α διαρθρούμενον: ἀρθρ - Α 5 μὴ μεμαθηκῶς: μὴ οἰκ. Α 8 παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου οἰκ. cet. 15 Στεφάνου οἰκ. Β 16 συγχύσεως ἐν: συγχύσεως, ὡς εἰκός, ἐν Φ Β Α 18 τυχαίως: ταχέως X 21 ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ: τοῦ οἰκ. L X Λ καταχωσθέντας: -θέντων M L X Λ Müller 23 τῇ μητρὶ: ταύτη Φ Β Α 24 ὅπως καὶ παρὰ: καὶ οἰκ. Α 27 ἐπὶ βαλανεῖον: εἰς βαλ. cet. (L₂) 28 μόνου δ' ἄρτου Müller: θε codd. 29 πάντα οἰκ. M L X Λ Müller

μὲν ὀφονεῖ ἐπτερωμένην καὶ τὸ παιδίον ἀνέχουσαν καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνά-
γουςαν καὶ τῷ Θεῷ ἀνατιθεμένην δῶρον καὶ τὸ τοῦ θεοδόχου Συμεὼν
πρὸς αὐτὸ ἀποφθεγγομένην· «Ἐπεθύμουν, ὦ τέκνον, ἰδεῖν σου τὴν θείαν
ἀνάβασιν. Λοιπὸν ἰδοῦσαν ἀπόλυσον τὴν δούλην σου ἐν εἰρήνῃ».

7.— (A) Τούτων καὶ τῶν τοιοῦτων οὕτωςι πολλάκις ἐπιτελουμέ- 5
νων, εἴλετο τὸ παιδίον ἔκτοτε κατοικῆσαι καταμόνας ἐν τόπῳ καλου-
μένῳ Χερουβίμ. | (B) Ἐν ᾧ διάγον ἤρθη κατὰ Παῦλον, καὶ εἶδεν ἄ
ὀφθαλμὸς οὐχ ἑώρακε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου fol. 140r
οὐκ ἀνέβη, θρόνον Θεοῦ πύρινον, τάξεις ἀγγέλων, προφητῶν, ἀποστό-
λων, ἱεραρχῶν, μαρτύρων, ὁσίων, δικαίων, μονὰς παραδείσου, συνοχὰς 10
ἀμαρτωλῶν, κολάσεων διαφοράς, ἀποφάσεις, δέσεις δαιμόνων, καὶ ἀπα-
γωγὰς εἰς τὸ ἐξώτερον πῦρ καὶ ὅσα τοιαῦτα. | (C) Ἐξ ὧν συνετισθὲν ἔτι
καὶ ἔτι μείζονος διαγωγῆς ἐπελαμβάνετο, καὶ τῶν μητρικῶν ὀφθαλμῶν
ἀποστάν, ἁγίου ἀγγέλου αὐτὸ ποδηγοῦντος, ἀνέρχεται εἰς τι ὄρος γει-
τονοῦν τῇ πόλει Σελευκείᾳ, κάκεισε διήγεν ὡς πρόβατον μετὰ θηρίων 15
καὶ ἄρτω οὐρανίῳ ἐτρέφετο ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων ὀρώμενον.

8.— (A) Χρόνος δι' ἑπτεῦτο αὐτῷ ἔβδομος τῆς ἡλικίας, καὶ ὁ καλῶν
Θεὸς πάλιν ἐκάλεε πρὸς ἀνοδὸν ἐτέρου πλησιάζοντος ὄρους, τὸ δὲ ὑπή-
κουεν. Ἐνθα παραυτίκα ἀνερχόμενον εὕρισκει μοναστήριον καὶ ἀνδρα
τινὰ πνευματόφορον, Ἰωάννην ὀνόματι, ἐπὶ τινος ἀναβάσεως ὑψηλοτάτης 20
ἰστάμενον ὄρθιον. Τούτῳ φέρων ἑαυτὸν ὁ παῖς ἐπιδίδωσιν. | (B) Ὁ δὲ
αὐτὸν ἀσμένως ἐδέξατο (θεῖαι γὰρ διαφόρως ἀποκαλύψεις ἐδήλουν αὐτῷ
τὰ τοῦ παιδός). Ὁ δὲ παῖς αὐτῷ καὶ μαθητῆς εἶναι διὰ βίου παντός
παρεκάλει: (καὶ πῶς γὰρ οὐ;), [τὸν ἐνόητα καρπὸν τοῦ Πνεύματος θέλων
αὐξῆσαι καὶ οὐχ ὅσον εἰς ἑκατόν, ἀλλὰ καὶ πλεόν ἐπιδοῦναι ποιῆσαι τῇ 25
δυνάμει τοῦ συνεργοῦντος Θεοῦ], | (C) καὶ ὁ γηραιὸς οὐδ' ὀτιοῦν ἀνε-
βάλετο τοιοῦτον ὄρων παιδίον ἤδη ἑπταετὲς ὀρσειτροφον, σιτούμενον

2 ἀνατιθεμένην: ἀνατιθεμένη Φ 7 διάγον: διάγων Α εἶδεν: οἶδεν Α
10 μαρτύρων, ἱεραρχῶν Φ Β Α 13 διαγωγῆς: ἀγωγῆς cet. μητρικῶν om.
L, X Λ 14 αὐτό: αὐτόν Φ Α, αὐτοῦ L, X Λ 15 κάκεισε: κάκει Φ Β Α 20 Ἰωάν-
νην ὀνόματι: Ἰ. καλούμενον cet. 21 ὄρθιον: ὄρθιον L Α 21-27 Ὁ δὲ
αὐτὸν ἀσμένως... ἀνεβάλετο τοιοῦτον ὄρων παιδίον... Φ Β Α: Ὁν (ὅς L, X Λ) ἀσμέ-
νως ὁ γηραιὸς ἀποθεξάμενος (θεῖαι γὰρ διαφόρως ἀποκαλύψεις ἐδήλουν αὐτῷ τὰ
τοῦ παιδός), παῖς αὐτοῦ παρεκάλει εἶναι καὶ μαθητῆς διὰ βίου παντός (καὶ πῶς
γὰρ οὐ;) τοιοῦτον ὄρων παιδίον... M L, X Λ Müller 24-26 τὸν ἐνόητα... τοῦ
συνεργοῦντος Θεοῦ Φ Β Α, seclusi 27 ἤθη om. Α ὀρσειτροφον: ὀρσειτρο-
φοῦν M L, X Λ Müller

μετὰ τρεῖς καὶ ἑπτὰ καὶ δέκα, σὺν αὐτῷ ὑψηλοτέραν ἀνάδασιν προελό-
 μενον ἐκ πλαγίου, καρύϊνον φλοιὸν ἀντὶ χιτῶνος περιβεβλημένον, τὸ
 ψαλτήριον φέρον καθ' ἡμέραν διὰ στόματος, λόγους ἐξερευγόμενον δι-
 5 δασκαλίας ἀπορρήτους, περὶ παθῶν φιλοσοφοῦν καὶ θαυματουργοῦν πνευ-
 fol. 140v γείας φονικῶς κατ' αὐτοῦ πολλάκις ὀρμᾶν ἐθέλοντος, καὶ ἐς ὕστερον
 αὔθις ὑγίαζε δι' ἐξομολογήσεως. Τὸν τὰς ψύας ἐμπεπλησμένον ἐμπαι-
 γμάτων ἐπικλήσει μόνῃ Χριστοῦ ἐθεράπευσεν. Δαίμονας ἀπήλαυεν ἐξ
 ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ γέροντος παρακαλούμενος ὑπὲρ τούτων μόνον ἐπιφαί-
 10 νεσθαι καὶ προσεύχασθαι.

9.—(A) Ἄλλ' οὐκ ἔφερε ταῦτα ὁ πατήρ τοῦ σκότους Διάβολος,
 ἀλλ' ἤδη τοῦ παιδὸς αὐξομένου, πανστρατὶ κατ' αὐτοῦ κεκίνητο, ποτὲ
 μὲν τὸ λειτὸν ὑποτιθέμενος τῆς ἡδονῆς, ποτὲ δὲ τὸ τραχὺ καὶ ἐπίπονον
 τῆς ἀσκήσεως, γαργαλισμοὺς ἐπιφέρων τῇ σαρκί, εἰς ὄφεις καὶ θηρία
 15 μετασχηματίζων πνεύματα οἷος ἐκεῖνος, | (B) λαίλαπας βιαίους κινῶν,
 μεθιστῶν ὄρη κατὰ τῆς ἀναβάσεως καὶ ταύτην σαλεύων, βρύχων ὀδόν-
 τας καὶ ἀπογυμνῶν ἐνδύματος, πειρώμενος καταστᾶν κάτω καὶ τῶν
 ἐκεῖσε διαγόντων μοναχῶν βαρύνων τὰς καρδίας, ὥστε μὴ μόνον φυλα-
 κὴν αὐτοῦ ποιεῖσθαι καὶ ἐπιτήρησιν, ἀλλὰ καὶ ὄνειδισμοὺς ἐπάγειν καὶ
 20 χλευασμοὺς. | (C) Τί δέ; Ταῦτα μὲν ὁ Διάβολος, ὁ δὲ παῖς ἐν ἀκηδία
 καὶ ἀμελείᾳ; Οὐδαμῶς· σχοίνῳ δὲ παχείᾳ τῇ ἐξ ἐρίου γυμνὰς τὰς σάρ-
 κας αὐτοῦ πάντοθεν περισφίγγων, αὐτὸν ἐκεῖνον ἐδόκει δεσμεῖν τὸν Πο-
 λέμιον, καὶ τὸν προσφθέντα αὐτῷ ἐσταυρωμένον Ἰησοῦν ἐν προσευχαίς
 25 ἰδίων σαρκῶν δυσωδίας (κεκόλλητο γὰρ ἡ σχοῖνος ταῖς σαρκί καὶ τοῖς
 ὀστέοις) τὴν δυσωδίαν τῆς ἀμαρτίας ἀπήλαυεν καὶ νίκας ἔφερε κατὰ τοῦ
 κρυσσοκράτορος, ταύτῃ τῇ εὐχῇ συνεργῶ χρώμενος.

I προελόμενον: ἐλόμενον A 5 Ἐξήραινε: Ἐξήρανε B 6 ἐς ὕστερον:
 ἐπ' ὕστερον A 7 αὔθις: πάλιν B ὑγίαζε: ὑγίανεν Φ δι' ἐξομολογή-
 σεως: ἐξαγγέλλοντος τὴν ἀμαρτίαν τοῦ πάσχοντος Φ B A φύας: φόας Φ B A
 12 αὐξομένου: αὐξομένου Φ B L X A 13 τραχὺ: βραχὺ L₁ X 14 ἐπιφέ-
 ρων: ὑποφέρων M L X A Müller 15 μετασχηματίζων: μετεσχηματίζετο Φ B A
 πνεύματα οἰμ. Φ B A βιαίους: βιαιὰς Φ B A 18 ἐκεῖσε: ἐκεῖ Φ B A 20 Τί
 δέ; οἰμ. Φ B A ταῦτα μὲν: ταῦτα μὲν οὖν Φ B A ὁ δὲ παῖς... ἀμελείᾳ;
 οὐδαμῶς: ὁ δὲ παῖς οὐκ ἠκηδία οὐδὲ ἡμέλει A 21 σχοίνῳ: σχοινίῳ Φ ἐρίου:
 ἐρίων Φ B A 22 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ Φ B A πάντοθεν οἰμ. Φ B A 24 τῆς
 ἐκ... δυσωδίας: τῆς τῶν οἰκείων σαρκῶν δυσ. Φ B A 26 τοῖς ὀστέοις: τοῖς
 ὀστέοις αὐτοῦ cet. ἀπήλαυεν: ἀπέλαβε L 27 ταύτῃ: καὶ ταύτῃ A
 χρώμενος: χρώμενος ἔλεγε A

10.— (A) «Κύριε, λέγων, Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ, λόγε ἀθά-
 νατε, ὁ μὴ καταισχύων τοὺς ἐπὶ σοι πεποιθότας, ὁ φιλανθρωπίας πα- fol. 141r
 τήρ, ὁ πάσης παρακλήσεως καὶ οἰκτιρμῶν Θεός, ὁ πρὸ αἰῶνων καὶ νῦν
 ὢν ἐν τῇ ἀγαθότητι καὶ διαμένων εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ
 τοῦ δούλου σου τοὺς παρενοχλοῦντάς μοι λογισμούς. Σὺ γὰρ ἐπίστασαι, 5
 καρδιογνώστα, ὁ θεωρῶν τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, ὅτι ἀκούσιοί
 εἰσιν. | (B) Συγχώρησόν μοι, δέσποτα, καὶ μὴ γενέσθω μοι τοῦτο εἰς
 σύνταγμα ἁμαρτίας, ἀλλ' ἔλεός μοι γενόμενος ἐξαπόστειλον τὴν χάριν
 σου ἐξ ἁγίου θρόνου δόξης σου ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου τοῦ τάλανος, καὶ
 ἐπισκίασον ἐπ' ἐμὲ τὸν δούλόν σου, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς 10
 ἐντολάς σου καὶ ζήσομαι, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, μόνε ἀναμάρτητε
 καὶ δεδοξασμένη Κύριε, ὅτι εὐλογητὸς καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι
 τοῖς ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν».

11.— (A) Περὶ τούτου τῶν ἀγωνισμάτων καὶ παλαισμάτων ἀκού-
 σας ποτὲ καὶ Ἐφραίμιος ὁ τῶν Ἀντιοχέων πρόεδρος, καὶ ὅτι ἀναβάσεις 15
 θέμενος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς γῆς σωματικῶς ὑπεραναβέβηκεν, μηδὲν
 μελλήσας ἐξῆλθε τῆς πόλεως καὶ ἀνήλθεν ἐπὶ τὴν καλιὰν τῶν ἐρημι-
 κῶν ἐκεῖνων στρουθῶν. | (B) Οὕς καὶ ἰδὼν, μάλιστα δὲ τὸ νήπιον οὕτω
 σταυρῶσαν ἑαυτὸ καὶ τοσοῦτον ἀνυψωθὲν καὶ πρὸς τοιοῦτους ἀγῶνας
 ἀποδυσάμενον, χαίρων καὶ κλαίων ἐδόξαζε τὸν Θεόν· «Δόξα σοι, κρά- 20
 ζων, Χριστέ βασιλεῦ, ὅτι καὶ νήπια ἀγωνίζονται, ἡμεῖς δὲ ἀμελοῦμεν».

12.— (A) Οὕτω γοῦν τῆς φήμης πανταχοῦ διαδιδομένης περὶ τοῦ παι-
 δός, τὰ πλήθη τῶν ἀκουόντων ἐκ πάσης κώμης καὶ πόλεως συνέρρεον fol 141v
 πρὸς αὐτόν. Καὶ ἦν ἰδεῖν ἐκ στόματος νηπίου συνετιζομένους νεανί-
 σκους, διδασκομένους ἀνδρας, σωφρονιζομένας γυναῖκας, γηραιοὺς παι- 25
 δευομένους καὶ δαίμονας φθονοῦντας μὲν καὶ ἐπιβουλεύοντας (πῶς γὰρ
 οὐ;), ἀτονοῦντας δὲ μᾶλλον καὶ ἐκ τούτου φρίσσοντάς τε καὶ φεύγοντας.
 | (B) Τὸ γὰρ πανάγιον Πνεῦμα, ὡσεὶ λαμπὰς πυρός, κατελθὼν ἐπ' αὐτὸ

1 εὐχή in marg. M Ἰησοῦ Χριστέ: Ἰησοῦ Χριστοῦ L 2 ἐπὶ σοι: εἰς
 σὲ B φιλανθρωπίας: -πος Λ 8 χάριν: χεῖρα Λ 11 ψυχῶν καὶ σωμά-
 των: τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Λ 12 καὶ δεδοξασμένη: καὶ om. cet.
 13 post precem add. Λ ταύτην τὴν εὐχὴν λέγων ὁ ἅγιος, κατησχύνετο ὁ ἔχθρὸς
 καὶ οὐκ ἔσχε χώραν ἐν αὐτῷ οὐδὲ ἔχνος ρυπαροῦ λογισμοῦ, εἰ μὴ ἐν φαντάσμασι
 σωματικαῖς μολυσμοῖς 14 περὶ τῶν τούτου Φ Β Α 17 μελλήσας Φ Kurtz
 Müller: μελήσας M L X Λ Β Α 18 τὸ νήπιον: τὸν νήπιον L X, τὸν
 νεώτερον Φ Β Α 19 σταυρῶσαν ἑαυτὸ: -σαντα ἑαυτὸν Φ Β Α ἀνυψωθὲν:
 -θέντα Φ Β Α 22 initium capituli non habent Müller M L X Λ 23 κώ-
 μης: χώρας L X Λ 24 νεανίσκους: νεανίσκους καὶ Λ 28 αὐτὸ: αὐτόν
 Φ Β Α, αὐτῷ Λ

ἐποίει θεωρεῖν καὶ λαλεῖν τὰ ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὸ πάσχειν διὰ Χριστὸν
 χαρὰν ἠγεισθαι ἐνίσχυεν. Ἐνιαυτὸν γὰρ ὅλον ἐπάνω ποδῶν αὐτοῦ καθέ-
 ζεσθαι εἴλετο, καὶ τὰ συμβαίνοντα φέρων ἐκ τούτου δεινὰ ὑπέψαλλεν ὁ
 πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν, ἄλλος νέος Δαυὶδ· «Ἐκολλήθη τὸ
 5 ὄστον μου τῇ σαρκί μου. Ἐμοῦ δὲ ἀντιλάθοιτο ἡ δεξιὰ σου». |(C) Ἦς, ὡς
 εἰκός, καὶ ἀντιλαμβανομένης καὶ ἀποκαλυπτούσης, ἀνήλθεν ὁ παῖς εἰς
 ἕτερον κίονα ὕψος φέροντα ποδῶν τεσσαράκοντα, πρῶτον τὴν διακόνου
 χειροτονίαν καταδεξάμενος παρὰ τε τοῦ Ἀντιοχείων προέδρου καὶ τοῦ
 Σελευκέων, συνδεδραμηκός καὶ παντὸς τοῦ κλήρου αὐτῶν. |(D) Ἐν ᾧ
 10 καιρῷ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐκδημίαν ὁ πνευματικὸς νηπιογέρων
 προεῖπε τῷ γέροντι καὶ πνευματικῷ πατρὶ Ἰωάννη· «Ἀπελθε, λέξας,
 πάτερ, ἵνα μετὰ τῶν πατέρων σου ἀναπαύσῃ, ἐμοῦ ὑπερευξάμενος τὰ
 τελευταῖα καὶ ὕστατα». Ὁ καὶ διὰ βραχείας ἀπέβη.

13.— (A) Ἀλλὰ τίς ἂν ἱκανὸς γένοιτο διηγήσασθαι καὶ τὰς μετὰ
 15 ταῦτα τοῦ Θεοῦ ἀντιλήψεις; Πάντα γὰρ αὐτοῦ τὰ μυστήρια τούτῳ τῷ
 πατρὶ προεδείκνυ, ἐφόδους βαρβάρων κατὰ τῆσδε καὶ τῆσδε τῶν πόλεων,
 ἐμπρησμούς, σφαγὰς, ἐκδικήσεις ἐκλεκτῶν δι' ἀγγέλων, ἀποδόσεις αὐ-
 θις <τῶν> μὴ τοιούτων. |(B) Ἔτυπτε καὶ σωματικῶς δαίμονας δι' αὐ-
 fol. 142r τοῦ — οὐδὲν γὰρ ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ τῷ ποιοῦντι πάντα καὶ μετασκευά-
 20 ζοντι —, νόσους ἐφυγάδευε παντοίας, γοητείας διέλυεν, ἐξ ὧν εὖρατο θά-
 νατον ἀντὶ ζωῆς ὁ μετὰ Ἰουστινιανὸν Ἰουστίνος, παρακούσας τοῦ δόσιου
 παιδὸς αὐτῷ διὰ γραμμάτων προμηνύσαντος μὴ χρήσασθαι τοῖς Τιμο-
 θεοῦ τινὸς Ἑβραίου φαρμάκοις καὶ ἐπιφθαίς πρὸς ἀποτροπὴν τῆς κατε-
 χούσης αὐτὸν δεινοτάτης νόσου.

25 14.— (A) Τούτῳ τῷ νεανίσκῳ ὁ ὧν προσωμίλει ὡς τῷ πάλαι Μω-
 σεῖ, καὶ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαυμαστῷ ἐξ αὐτοῦ κληθέντι μετετίθει πάλιν
 αὐτόν, φεύγοντα μὲν τὸν ἐκ τῶν συνειλεγμένων ἀνθρώπων θόρυβόν τε
 καὶ ἔπαινον, θαυμαστωθέντα δὲ ὕστερον ἐπὶ πλέον. |(B) Ἔτος τότε τῆς
 ἡλικίας εἰκοστὸν διῆγεν ὁ ἅγιος, καὶ χρόνους τινὰς ἐπὶ ξηρολίθου ἱστά-

1 τὰ ὑπὲρ φύσιν λαλεῖν M L X A Müller 3 ὑπέψαλλεν: ὑπέψαλεν X
 5 ἀντιλάθοιτο: ἀντελάθετο A 7 τὴν διακόνου χειροτονίαν πρῶτον Φ B A
 8 καταδεξάμενος: δεξάμενος B Ἀντιοχείων: τῶν Ἀντιοχείων cet. 14 ini-
 tium cap. non habent M L X A Müller 17 δι' ἀγγέλων: διὰ om. B
 18 τῶν μὴ τοιούτων: τῶν om. M L X A Müller, addidi 19 μετασκευάζοντι:
 μετ., ὡς βούλεται Φ B A 22 παιδὸς διὰ γραμμάτων αὐτῷ προμ. Φ B A 26 μετε-
 τίθει: μετετέθη X A 27 τῶν συνειλεγμένων: τῶν πρὸς αὐτὸν φοιτῶντων Φ B A
 29 διῆγεν ὁ ἅγιος εἰκοστὸν Φ B A διῆγεν: διήγνηεν Φ B A

μενος ὑπαιθρος πάντας ἐκίνει τούς τε πόρρω καὶ τούς ἐγγύς πρὸς θέαν αὐτοῦ. Ὅτε καὶ δι' ἀποκαλύψεως μοναστήριον δομητάμενος καὶ φρέατα ἀνορύξας, πολλὴν τοῖς προσερχομένοις, μονάζουσί τε καὶ ἄλλως ἔχου- σιν, ξένοις καὶ ἀσθενοῦσιν, ἀστικοῖς καὶ ἀγροϊκοῖς τὴν ἀνάπαυσιν ἐμ- παρείχεν, ἑαυτῷ κίονα ἀνεγείρας. | (C) Ὅτε καὶ τῆς ἰδίας μητρὸς φρον 5 τίδα ποιητάμενος, ὡς ἐκ διαστήματός τινος μικρὸν ἀπέχοντος τοῦ κίονος, κελλίον αὐτῇ ἐπήξαστο. Ὅτε καὶ ἐν ἐκστάσει γενόμενος τῶν σεισμῶν προεκήρυξε τὰς ὑπερβολάς, οἳ καὶ μετὰ χρόνον συνέβησαν κατὰ πᾶσαν σχεδὸν πόλιν καὶ αὐτὴν τὴν Κωνσταντινίου.

15.— (A) Χρόνος τριακοστὸς τρίτος διηγύετο τῷ ἁγίῳ, καὶ τὰ πλήθη 10 τῶν προσερχομένων παρεκάλει αὐτὸν τὴν τοῦ πρεσβυτέρου καταδέξασθαι fol. 142v χειροτονίαν. Ὁ δὲ οὐκ ἠνείχετο ἀνάξιον ἑαυτὸν κρίνων τοιοῦτου ὑψώματος. Ἦν γὰρ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ λίαν ταπεινοφρονῶν. | (B) Ἐπει δὲ Θεοῦ βούλημα τὸ ἔτι καὶ ἔτι ὑψοῦσθαι τὸν ὅσιον, Διονύσιος ὁ τῶν Σελευκῶν πρόεδρος ἐκ θείας ἀποκαλύψεως κινήθεις, τὸ ὄρος καταλαβὼν 15 καὶ τὰ τῆς ὀπτασίας διηγησάμενος, πεισθέντα τὸν Συμεῶν χειροτονεῖ καὶ εἰρήνην δοὺς αὐτῷ ἐν φιλήματι ἁγίῳ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

16.— (A) Μείζονες οὖν ἕκτοτε ἀγῶνες διεδέχοντο τὸν ὅσιον, καὶ αἱ τῶν δαιμόνων φάλαγγες κατ' αὐτοῦ πλείονας τὰς μηχανὰς ἐπιφέρουσαι ἰσχυρον οὐδέν. | (B) Ἄγγελος γὰρ Θεοῦ αὐτὸν διετήρει καὶ τροφήν αὐτῷ 20 οὐράνιον μετὰ σκεύους τινὸς ἀπεκόμιζεν ἐν ἐκάστη ἀναστασίμῳ ἡμέρα τὴν θεῖαν μυσταγωγίαν ἐπιτελέσαντι. Ἐξ οὗ μεταδιδοὺς διὰ λαβίδος ἐκ τρίτου, ἀνθρωπίνης βρώσεως ἕλας ἐβδομάδας μὴ δέεσθαι παρεσκεύαζεν.

17.— (A) Εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα καὶ ὁ Συμεῶν χρόνους οὐκ εὐαριθ- μήτους τῷ κίονι διακαρτερήσας καὶ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, καὶ τὴν 25 αὐτοῦ μετέστας πρὸ ἡμερῶν δέκα τοῖς μαθηταῖς προειπὼν, καὶ πολλὰ τούτοις διαλεχθεὶς περὶ τε τῆς κατὰ Θεὸν διαγωγῆς καὶ τῆς τῶν παθῶν

2 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ B A ὃ ἑαυτῷ κίονα: ἑαυτῷ πρὸς παράκλησιν κίονα
 Φ B A ἰδίας in marg. B 8 προεκήρυξε: - ἐμήνυσε Φ B A οἳ καὶ:
 οἳ δὴ Φ B A χρόνον: χρόνον τινὰ Φ B A 9 πᾶσαν πόλιν σχεδὸν cet. Κων-
 σταντινίου: Κωνσταντινουπόλιν A 10 χρόνος: χρόνος τότε Λ διηγύετο
 ἡγύετο Φ B A, διήγνε L X Λ 12 τοιοῦτου: τοῦ τοιοῦτου cet. ὑψώ-
 ματος: ὑψους Φ B A 13 Ἐπει initium cap. M B Müller 14 τῶν Σελευκῶν:
 τῆς Σ. B 18 initium cap. non habent M L X Müller 19 αἱ τῶν δαι-
 μόνων: αἱ om. cet. 21 ἀπεκόμιζεν: διεκόμιζεν A ἀναστασίμῳ: ἀναστασί-
 μων A 22 ἐπιτελέσαντι: ἐπιτελοῦντι Φ B A 23 παρεσκεύαζεν: - εσκεύα-
 σαν A 25 διακαρτερήσας: ἐγκαρτερήσας Λ 26 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ Φ B A
 27 διαγωγῆς: ἀγωγῆς cet., cf. p. 83 l. 13

ἐπικρατείας, καὶ πᾶσιν ἐπευξάμενος, πρὸς Θεόν, ὃν ἐπόθησεν ἐκ νεότη-
τος. ἔξεδήμησεν, εἰκάδα καὶ τετάρτην τότε τοῦ Ματῆου μηνὸς διατρέχον-

τος. | (B) Ἦν δέ, ὅτε <ἐκ> τῶν ὧδε μετέστη διαρκέσας ἄχρι τῆς βασιλείας
Τιβερίου, ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ἔξ μόνᾳ ἐξ αὐτῆς γεννήσεως τῆ γῆ
5 προδιανύσας, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν ταῖς ὑπὲρ γῆν ἀναβάσειν, τοσαῦτα θαύ-
ματα ζῶν τε καὶ μετὰ θάνατον ἐκτετελεκώς, ὅσα μηδὲ ἀριθμῶ παραδοῦ-
ναι δυνατόν. | (C) Καὶ νῦν τῆ μόνῃ καὶ ἀληθινῇ Τριάδι παριστάμενος ἐν-
τυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς δόξαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ
πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ζῶσσοιῷ
10 Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Notes se rapportant au texte

p. 79 l. 15—I Samuel 1, 7 sqq. 80, 9—cf. Genèse 21, 3. 80, 11—Jérémie
1, 5. 80, 12—Luc 1, 15. 80, 23—Luc 10, 41. 81, 13—Genèse 21, 7. 81, 20
—Luc 2, 40 cf. 1, 80. 82, 2-3—Actes 2, 4. 82, 6—I Corinthiens 7, 29.
82, 29—Luc 2, 19. 83, 2—Luc 2, 29. 83, 8—I Corinthiens 2, 9, cf. II
Corinthiens 12, 2-4. 83, 15—Matthieu 10, 16. 83, 21-26—Le texte de
l'éd. Müller suppose une double anacoluthie, la seconde inadmissible. On
ne pourrait l'améliorer que par la correction arbitraire παῖδα et μαθητήν.
84, 1—μετὰ τρεῖς καὶ ἑπτὰ καὶ δέκα (sc. ἡμέρας). 84, 2—contresens de Pe-
trinos: il s'agit non d'un vêtement en feuilles de noyer, mais d'une ba-
lustrade ou d'une cabine en bois, au sommet de la colonne, cf. *Vie an-
cienne* 15. 84, 15—ολος ἕκστος (μετεσχηματίζετο). 84, 18—μη dans μη μόνον
porte sur toute la proposition. 86, 5—Psaume 102, 6; 63, 9; cf. I Sa-
muel 16, 12. 86, 17—pour le sens d'ἀπόδοσις cf. Romains 11, 10 ἀντα-
πόδομα. 87, 2, 5, 7—ὅτε (Müller). Mais il faut comprendre (ἦν) ὅτε.
87, 23—ἐκ τρίτου=τρεῖς ou τρίτον.

1 πρὸς Θεόν: πρὸς Κύριον cet. νεότητος, τεταρ- oblitter. X 2 εἰκά-
δα... διατρέχοντος: εἰκάδα τότε καὶ τετάρτην ἄγοντος τοῦ Ματῆου μηνὸς Φ B A
3 ἐκ addidi 4 ἐτῶν: ἐνιαυτῶν Müller μόνᾳ: μόνους M L X A Müller
5 τὰ δὲ λοιπὰ: τοὺς δὲ λοιποὺς M L X A Müller τοσαῦτα ζῶν τε καὶ μετὰ
θάνατον θαύματα B 8 post ὑπὲρ ἡμῶν: ἡ πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. Ἀμήν. Φ B A 9 τῷ ἀνάρχῳ... Πνεύ-
ματι: τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζῶσσοιῷ αὐτοῦ
Πνεύματι A

II. ABRÉGÉ DE PATMOS

Remarques sur le texte

Description du manuscrit

Cod. Patmos 736 (couvent de Saint Jean Théologien), fol. 269r-278r. Beau ms. de parchemin, aképhalon. Ménologe. Au fol. 1r, on lit la note suivante datant de 1759: "Ελειπεν η ἀρχή τοῦ παρόντος βιβλίου καὶ ἐσταχώθη τὸ ἐδορισκόμενον, ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου λ'. Ecriture calligraphiée. Initiales de chapitres. Date: XIIIe siècle selon M. J. B. Papadopoulos. XIVE selon Ehrhard et M. van den Ven.

Variantes secondaires:

Fautes d'orthographe: κειμένη, 14, A—ἔσφησεν 16, B.

Analyse

Chapitre 1: Invocation (§ A), famille de Syméon (B), enfance miraculeuse de Syméon (C, D), séisme d'Antioche (E). Ch. 2: Syméon au monastère de Jean près de Séleucie (A), assauts du Diable (B, C), Syméon stylite (C), vision (D). Ch. 3: Miracles (A), lutte avec le Diable (B), visite de l'évêque d'Antioche (C), ascétisme, enseignement (C, D), Syméon sur une nouvelle colonne (E), prophétie, ascétisme (F, G), attaques du Diable (H). Ch. 4: Guérisons d'un sourd-muet, d'un démoniaque qui guérit à son tour (A, B), grand nombre de miracles (C), une victime de la magie (D). Ch. 5: Ses disciples opèrent des miracles (A), Syméon chasse les fauves de la région (B), aveugle guéri, refus des dons (C), incursion des Perses (D, E, F, G), Syméon gagne la Montagne Admirable (H, I). Ch. 6: Syméon chasse un lion (A), arrête une épidémie (B). Ch. 7: Prophéties, séisme. Ch. 8: Charité de Syméon (A), nombre infini de ses miracles (B), Syméon sur un rocher (C), construction d'un monastère (D), nouvelle colonne de Syméon (E), guérison de deux femmes et d'une fillette, guérison du fils du patriarche Ephraem (F), les Ibères touchés par la renommée de Syméon (G), vision, séisme (H), séisme apaisé par Syméon (I), diverses guérisons (J), multiplication des pains (K). Syméon arrête une épidémie (L). Ch. 9: Résurrection de Conon (A), miracle des cheveux de Syméon (B), Syméon prêtre (C). Ch. 10: Guérison d'un Ibère. Ch. 11: Guérison d'une sourde-muette et de son père

(A), d'un homme à la main sèche, diverses guérisons (B). Ch. 12:

Résurrection (A), guérison d'un bossu, d'un démoniaque, un noyé sauvé (B), guérison d'une sourde, d'un silencieux (C). Ch. 13: Guérison de la gangrène, diverses guérisons (A), miracle de l'image de Syméon (B, C), l'Etat punit les coupables (D), charité de Syméon (E), Syméon apaise la soif, protège des fauves, démasque les voleurs (F), confusion d'un Grec au service des Perses (G, H), prophétie (I), relations de Syméon avec l'Empereur Justin (J, K), sécheresse (L). Ch. 14: Punition d'un insolent (A, B), guérison du scribaire Théodore (C), guérison de Conon d'Isaurie et de Georges de Calymnie (D), histoire de la femme de Georges (D, E), guérison de l'aveugle Babylas (F, G), histoire de l'éparque de Constantinople (H, I, J), punition d'un insolent (K). Ch. 15: Sauvetage en mer (A), guérison d'un démoniaque (B), miracle de Théosébie, multiplicité des miracles de Syméon (C). Ch. 16: mort de Syméon (A), chronologie de la vie de Syméon (B), invocation (C, D).

Le texte

Patmos 736
fol. 269r

*Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δαίον πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν
τοῦ ἐν τῷ Θαυμασιῶ Ὁρει.*

- 1.— (A) Τὸν τοῦ θαυμαστοῦ Συμεῶν, θαυμαστότατον βίον εἰς διήγησιν προθεῖναι βουλόμενος, ὡς θεία καὶ ἱερὰ συνέλευσις, αὐτὸν τοῦτον ἐπικαλοῦμαι τοῦ λόγου χορηγόν μοι γενέσθαι καὶ συνεπίκουρον ἔσται γὰρ προτιθέμενος πολλοῖς ὠφελείας ὑπόθεσις.
- 5 | (B) Ὁ μέγας οὗτος καὶ τὴν ἀρετὴν περιβόητος Ἀντιοχείας γέγονε τῆς μεγάλης γέννημα, θρέμμα καὶ παιδεύμα, Ἰωάννου πατρὸς <ἐκ> τῆς Ἐδεσηνῶν ὠρμημένου πόλεως καὶ Μάρθης μητρὸς <ἐκ> τῆς Ἀντιοχείων. Ταύτην γὰρ ἐξ Ἐδέσης οἱ τοῦ Ἰωάννου γεννήτορες ἔκκησαν. | (C) Στείρας βλαστὸς ὁ Συμεῶν καὶ οὐδὲς προῆλθεν εὐχῆς καὶ δῶρον τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ Προδρόμου, καὶ δὴ καὶ καθυπέφηγε πάντως ἐκ νηπίου τὸν ἐς
10 ὕστερον βίον καὶ τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην καὶ μεγίστην διαγωγὴν. | (D) Ἦπτετο γὰρ ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλαις φερόμενος τοῦ δεξιοῦ καὶ μόνου μαστοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ φωτισθεὶς τῷ βαπτίσματι καὶ ἤδη τὴν πρώτην ἡλικίαν ἀπολαμβάνων, κρεῶν καὶ οἴνου αὐτογνώμως ἀπέχετο, ἄρτου δὲ
15 μόνου καὶ ὕδατος μετελάμβανε καὶ ἦν ὡς εἰπεῖν προκόπτων ἡλικία καὶ

χαρίτι, καὶ πνεῦμα θεῖον ἦν ἐπ' αὐτῷ. | (E) Σεισμοῦ τοίνυν μεγάλου τὴν Ἄντιοχέων ἐπικαταλαβόντος, ὁ πατήρ Ἰωάννης ἐν τῷ τῆς οἰκίας συμπώματι τὸν βίον ἀπέλιπεν, ἡ δὲ γε μήτηρ διασωθεῖσα (εὐχῇ γάρ που τηνικαῦτα προσέκειτο) τὸν παῖδα καλῶς ἀνήγειν εὐχαῖς σὺν αὐτῷ καὶ νηστεῖαις σχολάζουσα. fol. 269v

2.— (A) Μιᾶ γοῦν τῶν ἡμερῶν, ἀγγέλου θεοῦ ἐπιστάσι, τὴν Τιβε-
ριανῶν χώραν γείτονα Σελευκείας οὖσαν ὁ Συμεὼν κατέλαθεν ὁδηγῶ
χρῶμενος τούτῳ, καὶ δὴ καὶ μονῇ τινι παρενέβαλεν, ἧς ὁ προεστῶς
Ἰωάννης δι' ἀγγέλου τὰ κατὰ τούτον μεμάθηκεν. Ἐγθεν τοι καὶ πρόθυ-
μος αὐτὸν ἐδέξατο πρόθυμον, περιπλακεῖς τε κατησπάσατο. | (B) Καὶ ἦν 10
εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ ἐφ' οἷς ἑώρα τὸν παῖδα καλοῖς, ἀλλ' ὁ πονηρὸς καὶ
μισόκαλος Δαίμων οὐκ ἔφερεν ὄραν τοῦτον οὕτω προκόπτοντα, ὑπειδό-
μενος ἴσως τὸ μέλλον ὡς ὑπ' αὐτοῦ καταρραγήσεται καὶ στρουθίου δίκην
παιχθήσεται. Διὸ καὶ ἀνδρα τινὰ σκαιὸν καὶ ἀνήμερον πρὸς τὸν ἐκείνου
διήγειρε φόνον· ὃς δὴ καὶ τὴν δεξιὰν ἐπανατεινόμενος ξηρὰν ἔσχεν εὐθύς 15
καὶ ἀκίνητον. | (C) Ὀδύνας οὖν ὀριμείας ἐπὶ τούτῳ βαλλόμενος ἀπαγ-
γέλλει τῷ προεστῶτι τὸ δρᾶμα καί, εὐχῇ τοῦ Συμεῶν, ὑγιᾶ ταύτην ἀπει-
λήφει καὶ ἐνεργόν. Ἐπεὶ δὲ βάσεως ἐπὶ τινος οὐχ ὑψηλῆς ὁ Ἰωάννης
ἦν ἐστηκώς καὶ τὸν βίον θεοφιλῶς ἀνύων ἐν αὐτῇ, μιμητῆς αὐτοῦ γίνε-
ται καὶ Συμεὼν καὶ ἐκ πλαγίου τούτου ἐτέραν βᾶσιν οἰκοδομεῖ καὶ πρὸς 20
ταύτην ἀνεισιν, τὸν ἐκείνου βίον ζηλῶν καὶ τὴν ἐκείνου πολιτείαν μιμού-
μενος, | (D) ἐν ἣ καὶ ὥσπερ ἐν ἐκστάσει γενόμενος πάσας ὁρᾷ τὰς τοῦ Δαί-
μονος μεθοδείας, ἃς εἶπθε τοῖς ἀνθρώποις ἐπάγειν, καὶ πάντα βλέπει τὰ
τῶν ἀρετῶν ἦθη, καὶ τί μὲν οἱ ταῦτα μετιόντες καρποῦνται, τί δὲ οἱ τὴν
ἐναντίαν τραπέντες εὐρίσκουσιν, καὶ οἷον αὐτοῖς συναντᾷ τὸ κατάλυμα. 25

3.— (A) Τοιοῦτος ὦν ὁ καλὸς Συμεὼν λαμβάνει καὶ κατὰ πνευμάτων fol. 270r
πονηρῶν ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὴ καὶ θεραπεύειν τῶν ἀνθρώπων τὰς νόσους.
Ἰσχύου μὲν γὰρ πάρεσιν τινος προσιόντος ἰάσατο καὶ δὴ καὶ δαιμονωνιά
τινα τοῦ πάθους ἀπήλλαξεν. | (B) καὶ τοιαῦτα ποιοῦντος ὁ Σατανᾶς ἐμαί- 30
μονας, ποτὲ μὲν ὡς ὄφει; ὑπεδείκνυ τούτῳ τοὺς πονηροὺς αὐτοῦ δαί-
μονας, ποτὲ δὲ καὶ ὡς θηρία, τούτοις αὐτὸν ἐκτροῆσαι βουλόμενος, ἀλλ'
οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς αὐτοῦ διανοίας, στερρότερον δὲ μᾶλλον πρὸς
τὰς ἐπεμβολὰς ἀπειργάσατο. Σταυροῦ γὰρ τύπῳ τούτους ἀποστέλλει φυ-
γάδας. | (C) Φήμης οὖν ἀπανταχοῦ περὶ τούτου διαδραμούσης, ὁ τῆς Ἀντι-
οχέων πρόεδρος ὡς αὐτὸν ἀφικνεῖται, καὶ τὸ τῆς πολιτείας ὑψηλὸν ἐν 35
νεαρῷ σώματι κατιδὼν ὑπέστρεψε χαίρων καὶ τὸ παράδοξον διηγούμε-
νος. Καὶ γὰρ εἶχε καὶ σχολῆνον ὁ Συμεὼν ἐνειλημμένον τῷ σώματι κατα-

37 κατατρώχουσαν..., ἐλκοῦσαν sic post ἐνειλημμένον (σχοῖνος enim ὁ et ἦ)

τρύχουσαν τε καὶ ἔλκοῦσαν αὐτοῦ τὸ σαρκίον. | (D) Ὅπερ οἱ μοναχοὶ βλέποντες ἐξεπλήσσοντο, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς αὐτοῦ θεοσπενύστου διδασκαλίας ἀπολαύοντες ἡσυχίαι δόξαν ἀπεδίδουν Θεῷ. Ὑπετίθει γὰρ αὐτοῖς δ νέος πάσας τὰς ἀρετὰς στηρίζων αὐτοὺς ἐν αὐταῖς καὶ παγίους ἀποτε-
5 λών. Ἐκτοτε γοῦν οἷ τε μοναχοὶ ἐπληθύνοντο καὶ οἱ παραβάλλοντες ἦσαν πολλοί.

| (E) Καὶ ἐπεὶ πρὸς ὑψηλοτέραν πολιτείας ὁδὸν προκόπτειν ὁ Μέγας ἠβούλετο, κίονα μέτρου ποδῶν τεσσαράκοντα τὸ ὕψος ἔχοντα προθύμως ἐπαναθαίνει, τὴν τοῦ διακόνου πρότερον χειροτονίαν δεξιόμενος· ἐφ' ᾧ
10 χρόνους ὡς εἰπεῖν ἀθλήσας ὀκτὼ τίνα τοῖς δάκρυσιν οὐ κατένυξεν, τίνα τοῖς στεναγμοῖς οὐκ ἐμάλαξεν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τελοῦμένοις καὶ τοῖς παρα-
fol. 270v μένουσιν ἀκούσίοις; | (F) Ἐνθεν τοι καὶ διορατικοῦ χαρίσματος ἀξιοῦ-
ται. Καὶ γὰρ τὴν τοῦ προεστῶτος Ἰωάννου πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν προσέφη. Καὶ βίον τρέχει λίαν ὑψηλόν, καὶ τοῖς πολλοῖς ἢ καὶ πᾶσιν ἀνέφικτον
15 κλειών τὴν θύραν ἐκ πρωΐας μέχρις αὐτῆς ὥρας ἐνάτης προσηύχεται, ἀφ' ἑσπέρας τε μέχρις αὐγῆς ἡλίου ταῦτ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐφαίνετο, δάκρυσι τὸ σῶμα κατέβρεχεν, χειρὶ τύπτων τὸ στήθος οὐκ ἔληγεν. | (G) Ὑπνου σχεδὸν οὐ μετεῖχεν, εἰ μὴ που κατὰ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, δοῦλον ὡσπερ αὐτὸν καλῶν καὶ λέγων· «Ἐλθέ, διακόνησον, ὕπνε, μικρὸν ἐπὶ συστάσει
20 τοῦ σώματος». | (H) Καὶ οὗτος μὲν οὕτως, ὁ δὲ μισόκαλος Δαίμων ὀχλῶν αὐτὸν οὐκ ἐπαύετο. Περιεκύκλου γὰρ αὐτὸν σὺν τοῖς ὑπ' αὐτὸν δαίμοσι τὸν βίον δῆθεν ἀπειλῶν καταστρέψαι, κτύπους καὶ θορύβους ἐποίει, ὄφρις ὑπεδείκνυ σφρίζοντας, ἀλλὰ τῆ τοῦ σταυροῦ σφραγίδι καπνὸς ὡσπερ διελύετο ταῦτα. Ράβδος οὖν ἐξ ὕψους αὐτῷ δυνάμει δίδοται δι' ἀγγέ-
25 λου καθ' ὕπνου, καὶ ἦν ἐκτοτε τὸ δαιμόνιον φύλον ἀπελεύων ἐκ πάντων.

4. — (A) Γυνὴ γὰρ τις τὸν παῖδα δαιμονίῳ πληττόμενον μάστιγι κομίζει πρὸς αὐτόν, ἀλαλὸν ὑπάρχοντα καὶ κωφόν. Ἀλλὰ καὶ τις ἐκ Καππαδοκίας πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος καὶ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτῷ δαίμονος ἀπαλλαγὴν ἐξαιτούμενος, τὴν πίστιν δοὺς τὴν χάριν λαμβάνει, καὶ ὑγιῆς
30 ὑπέστρεψε δοξάζων τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἅγιον, | (B) κράσπεδον εἰς φυλακὴν τοῦ ῥάκουσ εἰληφὼς τοῦ ἁγίου, ὅπερ ἐπιτιθέμενον τοῖς ὡσαύτως πάσχουσιν ὑπ' αὐτοῦ τὴν τῶν δαιμόνων αὐτοῖς ἀπαλλαγὴν ἐχαρίζετο, ὅτινες καὶ τῷ μάκαρι προσιόντες φωναῖς αὐτὸν εὐχαρίστοις ἠμείδοντο. | (C) Καὶ
fol. 271r τὴν χρῆν τὰ καθ' ἕκαστον λέγειν; Ψάμμον θαλασσῶν ἐκμετρήσει τις πρῶ-
35 τον ἢ χορδὸν ἀστέρων ἐξαριθμήσει καὶ οὕτω λόγῳ παραστήσει τὰ θαύ-

ματα τοῦ Μεγάλου. Νεκρὸν ἀνιστᾶ καὶ ζῶντα τοῦτον χαρίζεται τῷ πα-
 τρί, νόσους παντοίας ἰᾶται, δαίμονας πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἐλαύνει καὶ
 ἀπλῶς εἰπεῖν κοινὸν ἀγαθὸν γίνεται τοῖς ἐν γῆ. | (D) Φθονεῖται τις ὑπὸ
 τοῦ φαρμακοῦ καὶ γόητος, καὶ καταστροφὴν ὑπομένει βίου, καὶ τέκνων
 ὄρᾳ κατακλίσεις καὶ δούλων. Ἄπεισι πρὸς τὸν Μέγαν, καὶ χοῦν τῆς 5
 γῆς ἐκείνης εὐλογηθέντα λαβὼν ὑπ' ἐκείνου καὶ ὕδωρ ραντίζει τὸν οἶκον
 καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ, καὶ φεύγει πᾶσα νόσος ἐκεῖθεν καὶ βίου τούτῳ διόρ-
 θωσις γίνεται.

5.— (A) Πολλὰ πλήθη ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἀνθρώπων παραγενόμενα νο-
 σήμασι παντοίοις κατεσχημένα, ράβδους αὐτὸς εὐλογήσας τοῖς μαθη- 10
 ταῖς ἐδίδου καὶ τοῖς πάσχουσιν ἐκέλευεν ἐπιτίθεσθαι ταύτας, ὧν τῇ ἐπι-
 θέσει πᾶσα νόσος ἰᾶτο καὶ αὐτοὶ οἱ δαίμονες ἀπηλαύνοντο. | (B) Περιπε-
 σὼν τις θηρίοις εἰς βράν ἀπροόπτως, τὸ τοῦ Συμεῶν ἐπικαλεσάμενος
 ὄνομα διασέσωστο. Τὰ θηρία πλεῖστα κατὰ τὸν τόπον ὄντα βρῶσιν ἐποι-
 οῦντο τοὺς κατὰ τὴν χώραν δεύοντας, εἰ μήπω κατὰ συστάσεις ὠδευον, 15
 διήρπαζόν τε καὶ παιδας, ἔστιν ὅτε καὶ τῶν οἰκιῶν ἐκ τοῦ μέσου, καὶ
 γυναῖκα, καὶ ἦν ἄμαχον τὸ κακόν. Εὐχῇ τοίνυν ὁ Μέγας ἐκεῖθεν ἀπήλασε
 ταῦτα καὶ βατὴν τὴν ὁδοπορίαν ἐχαρίσατο τοῖς κατοικοῖς. | (C) Τυφλὸς
 ἔβλεφε τὸ φῶς τὸ τοῦ Συμεῶν ἐπικαλεσάμενος ὄνομα. Πολλῶν οὖν δῶρα
 προσκομιζόντων εἰς περιποίησιν τοῦ ναοῦ, λαβεῖν οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ 20
 παραινῶν καὶ διδάσκων αὐτοὺς ὡς οὐ θέμις τοῦτο γίνεσθαι, τὰ οἴκοι
 μετ' αὐτῶν καταλαμβάνειν ἐπειθεν.

| (D) Διορᾶ Συμεῶν ὁ Μέγας καὶ προλέγει τὴν τῆς Ἀντιοχείας ἐρή-
 μωσιν, ὅτι τε Πέρταις παραδοθήσεται καὶ ὅτι πυρὶ παρὰ τούτων κυ- fol. 271v
 θήσεται, καὶ ὅτι πάλιν εἰς τὸ πρότερον ἐλεύσεται σχῆμα· ἃ δὴ καὶ γέ- 25
 γονεν οὕτως ὡς ὁ προφητικώτατος οὗτος ἀνὴρ προηγόρευεν. | (E) Τού-
 των οὖν αὐτῶν τῶν Περσῶν καὶ καθ' ἣν ὁ Μέγας ἐτύγγανε χώραν διιόν-
 των ποτέ, καὶ πάντα πορθούντων, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ὄρος καταλαβόντων
 καὶ μελλόντων ἤδη καταστρέφειν τὸ μοναστήριον, αὐτὸς προσευξάμενος
 ἀορασίᾳ καλυφθῆναι τούτους ἐποίησε καὶ οὕτω διαβῆναι μηδένα τῶν 30
 ἐκεῖ παραβλάψαντας. | (F) Ὑπὸ τούτων δὴ τῶν Περσῶν τινες τῶν ἀδελφῶν
 αἰχμαλωτισθέντες καὶ δεσμοῖς πεδηθέντες, ὡς τὸν Μέγαν μόνον ἐπεκα-
 λέσαντο ρυσθῆναι τῆς δουλείας καὶ τῶν δεσμῶν, εὐθὺς τά τε δεσμὰ τού-
 των διέπεσον καὶ μέσον αὐτοῖ τῶν βαρβάρων διαδραμόντες τῆς ἐλευθε-
 ρίας ἐπέτυχον. | (G) Ἀλλὰ καὶ τις γέρων ὑπὸ τινος τῶν βαρβάρων ξίφει 35
 κατὰ τοῦ τραχήλου πληγείς ἐκειτο, μικρὸν ἀσθμαίνων καὶ τὸν θάνατον

4 τοῦ φαρμακοῦ: an του φ. καταστροφή cod.

ἐκδεχόμενος, ὃν ὁ ἅγιος διὰ τινων ἀγαθῶν, ἐκέλευσε γενέσθαι πηλὸν καὶ τεθῆναι πρὸς τῇ πληγῇ· γέγονε τοῦτο καὶ αὐτὸς ἄνωθεν εὐχόμενος ὑγιῆ τὸν ἄνδρα πεποίηκεν.

|(H) Ἔνθεν τοι καὶ τῶν μεγάλων τούτων θαυμάτων διαδραμόντων
5 ἀπανταχοῦ, πολλοὶ συντρέχον πρὸς αὐτόν. Οὗτος δὲ τὴν ἀνθρωπίνην
δόξαν ἐκκλίνων τὸ ἐνδότερον, ἀπάρας ἐκείθεν, ὄρος καταλαμβάνει, ἄβα-
τον σχεδὸν ἀνθρώποις τυγχάνον καὶ θηρίων μόνον κατοικητήριον, ὃ καὶ
Θαυμασιὸν ὑπὸ θείας ἐμφανείας ὠνομάσθη. |(I) Τούτου γοῦν ἀναβάς εἰς
τὴν κορυφὴν, ἔπου δὴ πάντως τὸ θεῖον αὐτὸν καθωδήγησε Πνεῦμα, τὰ
10 τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ πλεῖον ἐπέτεινε, ἀλλὰ κἂν τούτῳ πολλοὶ συνέρρουσιν
fol. 272r τὸν ἱατρὸν ἐκζητοῦντες, καὶ δὴ παρὰ τῆς συμπαθοῦς ἐκείνης ψυχῆς θε-
ραπείας ἀξιούμενοι ἀπελύοντο.

6.— (A) Λέων οὖν, θῆρ μέγιστος, ἐμφιλοχωρῶν τῷ ὄρει πολλοὺς
τῶν ἀνιόντων κατέβλαπτεν, ἀλλ' ὁ Μέγας διὰ τινος ἀδελφοῦ (Ἄναστα-
15 σιος οὗτος ἦν, οὐπερ ἑπτὰ δαιμόνια πρὸ καιροῦ τινος ἐκβεβλήκει) ἀπο-
στήναι τοῦ ὄρους αὐτὸν ἐγκελεύεται, καὶ ὅς ἅμα τῆς κελεύσεως ἤκουσε
καὶ πρὸς ἀδισδεύτους μετεφοίτησε τόπους. |(B) Νόσου τοίνυν ἐνσκηψά-
σης τῇ χώρᾳ ποτὲ λοιμικῆς καὶ τῇ πόλει, καὶ πάθους ἐτέρου περὶ τοὺς
βουδῶνας τῶν ἀνθρώπων τιχτομένου δεινοῦ, καὶ ἄλλου κατὰ τὰς μασχά-
20 λας αὐτὰς φουμένου, καὶ πάντων ἄρδην ἀπολλυμένων, ὁ τοῦ Χριστοῦ
θεράπων οἶκτον ἐκείνων λαθῶν δεήσεις ἀναφέρει Θεῷ καὶ τὴν ρύμην
ἕστησι τοῦ κακοῦ. Πολλοὶ οὖν καὶ ἄλλοι δαίμοσιν ἐνοχλούμενοι καὶ πά-
θεσιν ἄλλοις, πίστει προσιδόντες αὐτῷ τῆς θεραπείας ἀπέλαυον.

7.— Προλέγει τὴν τοῦ ἀρχιερέως Ἐφραιμίου τελευτήν ὁ Μέγας
25 καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν διαδεξαμένου τὴν προστασίαν, Δομνίνου. Ἄλλὰ καὶ
κλόνον γῆς τῆς τε πόλεως καὶ τῆς περιούκου τρανώς προηγόρευεν, καὶ
τὴν διὰ μετανόιας καὶ ἐξαγορεύσεως ἀπαλλαγὴν τοῦ δεινοῦ παρηγγύησε·
καὶ γέγονε ταῦτα καθὼς προεφήτευσεν.

8.— (A) Πένητί ποτε γυμνώσεως αἰτησαμένῳ περιβολῇν, ἔπερ ἡμ-
30 φίεστο παρέσχετο ράκος. Γυμνὸς οὖν ἐκεῖνος ἔμεινε πᾶσαν τὴν χειμέ-
ριον ὥραν μόνῳ περικαλυπτόμενος τῷ κουκουλίῳ. Γνοὺς οὖν τις τὸ γε-
γονὸς τῶν αὐτοῦ μαθητῶν· «Ἐνδουσαί τι, λέγει, πάτερ· πικρὸς γὰρ ὁ
χειμών». Ἐκεῖνος δὲ πρὸς αὐτόν· «Ἰχθύς, ἔφη, χιόνι πηγνόμενος οὐ
μὲν οὖν σκώληκας ἀποτελέσει πάντως, ἀλλὰ δὴ καὶ γλυκὺς μάλλον εἰς
35 γεῦσιν ἔσται». Καὶ ἔμεινε οὕτως ἄχρις ἕαρος αὐτοῦ. |(B) Ἐπιλείφεται

24 Ἐφραιμίου cod.— id. p. 95 l. 26 (sed Nic. 75) 25 Ἄλλὰ init.
cap.— suppressi 30 ἡμφίετο cod. 34 ἀποτελέσει cod.

ἡ ἡμέρα διηγούμενον και καταλήφεται με πάντως ἡ νύξ· ἄστρον γάρ fol. 272v
ἀριθμὸν ἐρίζει τὰ θαύματα. (< Ἀπὸ > κινδύνων ἐρρύσθησαν πολλοὶ τοῦ ὀνό-
ματος αὐτοῦ μιμνησκόμενοι μόνον, δαιμονῶντες αὐτῷ προσιόντες ἐθερα-
πεύοντο, χωλοὶ τὸ βαδίξειν ὀρθῶς ἐλάμβανον, τυφλοὶ τὸ ἑρᾶν, ἀνωρ-
θοῦντο παράλυτοι, ξηρὰς ἔχοντες ἄλλοι τὰς χεῖρας ὑγιεῖς αὐτὰς λαμ- 5
βάνοντες ἐπορεύοντο, καὶ λεπροὶ καθαιρόμενοι δόξαν ἐδίδουν τῷ Θεῷ.

| (C) Τοῦ ὄρου οὖν, ὡς εἴρηται, τραχυτάτου τυγχάνοντος και ἄλ-
λως ἀγρίου, οἱ τοῦ Μεγάλου μὲν φοιτηταὶ καλύδας εἶχον οἰκησίν τε και
δίαιταν, οὗτος δὲ ἐπὶ ξηρᾶς Ἰστατο πέτρας μόνον μηλωτὴν ἐνειμένους.
Ἐνθεν τοι και τὸ παραβάλλον ἐκεῖσε πλῆθος μὴ ἔχον ὕπου και ἐπιξε- 10
νωθῆ λίαν ἐδυσχέρανον. | (D) Ἄλλ' ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς δι' ἀγγέλου
τῷ Μεγάλῳ γνωρίζει τὴν σύστασιν τῆς μονῆς και τὸ σχῆμα, και ἅμα
πρῶτ' αὐτοῦ συγκαλεσάμενος μαθητὰς διαχαράττει τούτοις τὰ τῆς
οἰκοδομῆς. Καὶ Θεοῦ κρίμασιν ἀπορρήτοις πολλοὶ τῶν συρρεόντων ἐκεῖσε,
χεῖρα δόντες συχὴν και εὐπρόθυμον, τὸ μοναστήριον ὤκοδόμησαν. 15
| (E) Ἄλλὰ και τὴν ἐκεῖσε πέτραν λαξεύσαντες τὸν κίονα στερωῶς ἠδρασαν,
και μικρὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ κίονος εὐκτήριον συνηρμόσαντο, φρέαρ τε διώ-
ρυξαν ὕδατος, ἀφ' οὗ και τὴν τῆς μονῆς ὑπηρεσίαν οἱ ἀδελφοὶ ἐποιεῖντο.
Τοῦτο γοῦν τὸ φρέαρ εὐλογήσας ὁ Μέγας κοινὸν προύθηκε πᾶσι τοῖς
παραβάλλουσι και εἰς τὸ ἐξῆς ἀνέκλειπτον. 20

| (F) Γυναικῶν δύο και θυγατρίου τούτων μιᾶς τὰς νόσους οὗτος ἰάσατο,
τῆς μὲν συσφιγξας τὴν τοῦ σώματος πάρεσιν, τῆς δὲ τὸ τῶν ποδῶν ἅμα
και τῶν μαστῶν θεραπεύσας ἄλγημα, τοῦ θυγατρίου δὲ τάχος ἐκδιώξας fol. 273r
τὸν δαίμονα, τῆς τεκούσης Μάρθης ταῖς παρακλήσεσιν (συνὴν γάρ αὐτῷ
ἐξ ὅτου τὴν Ἀντιόχου περιουκίδα κατέλαβεν). Τρισὶν ἐπὶ χρόνοις τὸν 25
τοῦ πατριάρχου Ἐφραιμίου υἱὸν κλινοπετιῆ νόσῳ βαρεῖα τυγχάνοντα και
πρὸς αὐτὸν ἀπαχθέντα παντελῶς ἐθεράπευσεν. | (G) Ἐφθασε τῶν θαυμάτων
και αὐτοὺς Ἰθέρως μετὰ τῶν ἄλλων ἡ φήμη, και δὴ και πρὸς αὐτὸν
λιτανεύοντες παρεγένοντο, καθὰ και προέγνω τῷ πνεύματι, και τοὺς ἀρρώ-
στους αὐτῶν και τοὺς ὑπὸ πνευμάτων ὀχλουμένους προσήγαγον, οὓς και 30
θεραπεύσας ἅπαντας ὑγιεῖς μετ' εἰρήνης ἀπέλυσεν. Πολλοὶ δὲ τούτων τὰ
οἰκεία παραβλεψάμενοι και τὸν μοναχὸν ἐνδυσάμενοι τῆς μονῆς οὐκ
ἀπέστησαν.

| (H) Γίνεται ποτε Συμεῶν ὁ θαυμάσιος ἐν ἐκστάσει και ὄρα, καθὰ
διηγῆσατο, μεγάλην ὀργὴν ἐπιέναι μέλλουσαν κατὰ τῆς Ἀντιοχείας και 35
τῶν πέριξ αὐτῆς χωρῶν τε και πόλεων, ἀλλὰ δὴ και κατ' αὐτῆς τῆς Σε

λευκειας και μαλλον της Κωνσταντινου μεγαλοπόλεως. Ου πολλαι παρήλ-
 θον ημέραι και σεισμός γίνεται μέγας και κλόνος της γης ουκ όλιγος,
 και συμπίπτει μὲν Ἀντιόχεια, συμπίπτει δὲ και Σελεύκεια και της Κων-
 σταντινου τὸ πλείστον μέρος. |(1) Δεήσεις δὲ Μέγας αναφέρει πλειστας
 5 Θεῶ διὰ ταῦτα και κάμπτει τούτον πρὸς ἔλεον ταῖς πολλαῖς παρακλή-
 σεσιν, και ἴσταται μὲν ἡ ὀργή, μετανοίας προηγησαμένης και νηστείας
 ἀπέιρου, τοῖς ἀνθρώποις συννηστευσάντων κατὰ τοὺς Νινευίτας και τῶν
 κτηνῶν.

|(J) Αὐτός δὲ της ἀγγελικῆς εἶχετο πολιτείας δὲ μικροῦ και ἀγγέ-
 10 λους ὁμόσχημος, και τὰ αὐτὰ πάλιν διετέλει παράδοξα και ἐξαισια θαύ-
 fol 273v ματα. Τυφλοὺς γὰρ παιδὸς ἐκ γενετῆς ἤνοιξεν ὀφθαλμοὺς. Αἴματος ρύ-
 σιν ἔστησε γυναικός. Στεῖρας εὐχῆ γαστέρα παιδοτόκον ἀνέδειξεν, ἀφ'
 ἧς και πονηρὸν ἀπήλασε πνεῦμα. Ὅδόντων ἄλγος ἴασατο. |(K) Ὅχλον
 15 διτι πολλὸν ἄρτοις ὀλιγοῖς ἔθρεψεν, τὸν ὀλιγοστὸν σῖτον της μονῆς εὐχαῖς
 ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἐπλήθυνεν, πάντας τοὺς παραβάλλοντας ἔτρεφεν, και
 τοῖς ἀδελφοῖς ἐπὶ τούτῳ γογγύζουσιν ἐπετίμα και δι' αὐτῶν τοῖς ὑπο-
 βάλλουσι ταῦτα δαίμοσι, και τὸν Χριστὸν ἰκέτευε και τὸ ἄρκουον <μῆ>
 διαλιπεῖν σιτομέτριον. |(1.) Ὅλοθρεύουσα νόσος τὴν Ἀντιόχου κατέλαθε
 και πάντας ὑπῆγε τῷ θανάτῳ κακῶς και μάλιστα νεανίσκους και τὰ ἄρτι-
 20 φανῆ τῶν βρεφῶν, ἀλλὰ και κατὰ της μονῆς δὲ Ὅλοθρεύων ἦλθε και
 τοὺς μοναχοὺς ἐθανάτου. Δεήσεις οὖν ὁ ἅγιος ταῖς της αὐτὸν τεκούσης
 λιταῖς ἀνήνεγκεν εἰς Θεὸν και τὴν ρύμην ἔστησε τοῦ κακοῦ.

9.—(A) Ἐπει δὲ και Κόνωνα, τὸν ἡγαπημένον αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν,
 ἐξ ἀνθρώπων εἶδε γενόμενον — τοῦτο γὰρ ἦν τὸ τοῦ Δαίμονος σπουδα-
 25 ζόμενον, τὸ παραλυτῆσα: τὸν Μέγαν —, ἐκεῖνος θεῖς τὰ γόνата δεήσεις
 ἀνέπεμπε τῷ Θεῷ δι' αὐτὸν και, ὡ τῶν τεράτων σου, Χριστὲ βασιλεῦ,
 ὁ νεκρὸς ἀνεβίω και ὁ Δαίμων ἡσχύνητο. |(B) Τρίχας τις τῶν θεοσεβῶν
 πρεσβυτέρων αἰτησάμενος και λαβῶν τοῦ ἁγίου, σταυρῷ ταύτας ἐναπέ-
 θετο και τοὺς κακῶς πάσχοντας διὰ τούτων ἴατο. Φθονεῖται ὁ ἀνὴρ διὰ
 30 ταῦτα, και ὁ φθονήσας της χώρας ἐπίσκοπος ἐπιτίθεται τούτῳ, βλα-
 σφημεῖ κατὰ τοῦ ἁγίου και δαιμονῶν δρᾶται και ἐταζόμενος, καταφεύ-
 γει πρὸς τὸν πρεσβύτερον και δέεται σὺν αὐτῷ τοῦ ἁγίου και τυγχάνει
 ἐπισκέψεως.

fol. 274r |(C) Ὑπαρ, οὐκ ὄναρ, ὁ μακαρίτης ὄρα τὸν Σελευκειας ἐπίσκοπον.
 35 Διονύσιος δὲ οὗτος ἦν, ὁ σοφός, χειροτονίαν ποιησάμενος αὐτῷ τὴν τοῦ
 πρεσβυτέρου. Καὶ τοῦτο μὲν ὁ μακάριος εἶδεν, τῇ δὲ ἐξῆς και αὐτός

οὗτος κινήθεις ὁ ἀρχιερεὺς ἔρχεται πρὸς τὸν Μέγαν καὶ χειροτονεῖ τούτον πρεσβύτερον μηδαμῶς ἀντειπόντα διὰ τὴν ἔρασιν. Καὶ ἦν ἔκτοτε τὴν ἀγίαν ὁ Συμεὼν μυσταγωγίαν τελῶν καὶ τῶν θείων μεταδίδους τοῖς ἀδελφοῖς μυστηρίων, ἀλλὰ καὶ διδάσκων καὶ νοουθετῶν τὸν λαόν.

10.— Ὅφιν τις ἐν τοῖς ἐγκάτοις Ἰθῆρ λαβὼν πολλῆς ἐξ οἰνοφυλίας πρόσσεισι τῷ ἀγίῳ, σωτηρίας τυχεῖν ἐξαιτούμενος. Τούτον οὖν τὸν ὄφιν εὐχαῖς τοῦ Μεγάλου διὰ τῆς ἔδρας ἀποκριθέντα θεασάμενος ὁ ἀνὴρ δόξαν ἐδίδου Θεῷ, καὶ χαίρων τὰ οἰκεία κατέλαβεν.

11.— (A) Κόρην ὁ ἅγιος τρόμφω σώματος καὶ ὠτων ἀποφραγῆ καὶ στόματος συγκλεισμῷ ταλαιπωρουμένην, ταλαιπώρου καὶ τυφλοῦ παρὰ 10 γεννήτορος αὐτῷ προσαχθεῖσαν ἴασατο, καὶ δὴ καὶ τῷ τεκόντι τὸ φῶς ἐχαρίσατο. | (B) Ἑλληνά τινα τῆς Ἀντιοχείων πόλεως νόσῳ κατειλημμένον δεινῆ καὶ τὴν χεῖρα ξηρὰν καὶ ἀκίνητον ἔχοντα, πίστιν ἐξ αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν ὁ Μέγας λαβὼν ἴασατο καὶ τοῖς οἰκείους ἀπέδωκε χαίροντα. Παρειμένως ἔχουσα χεῖρας κόρη καὶ πόδας τοῖς αὐτῆς κεκολλη- 15 μένους μηροῖς προσήχθη τῷ Μεγάλῳ ποτέ, καὶ δὴ ἄλλος τις ἀνὴρ ἀλαλος καὶ παράλυτος· ἀμφότεροι γοῦν υγείας τυχόντες, χαίροντες ἐπανήλθον.

12.— (A) Οὗτος αὐτὸς ὁ ἰαθεὶς παράλυτος νόσῳ κάμνοντα τὸν υἱὸν πρὸς τὸν Μέγαν ἐκόμιζεν. Τέθνηκεν ὁ νοσῶν κατὰ τὴν ὁδόν, καὶ πίστει 20 φερόμενος ὁ πατὴρ νεκρὸν πρὸς τὸν Μέγαν κομίζει. Καὶ τί γίνεται; Ἵνα συντόμως εἶπω, ζῶντα τοῦτον λαμβάνει καὶ χαίρων τὴν οἰκείαν κατέλαβεν. | (B) Συγκύπτοντά <τινα>, κατὰ τὴν Χαννανίαν, ὁ δίκαιος οὗτος fol. 274v ἀνώρθωσεν, καὶ δαιμονῶντα γέροντα καὶ τὰ αἰσχίστα πράττοντα κατελεήσας υγίωσεν. Παις εἰς φρέαρ βαθύτατον ἐμπεσὼν τὸ ἀγίου ἐκπλή- 25 κτως ἀνεκαλέσατο ὄνομα, καὶ ἀβλαβῆς συντηρηθεὶς ἀνήχθη παρὰ τῶν συγγενῶν. | (C) Κόρην ἐκ Λαοδικείας κώφευσιν ὠτων ἔχουσαν, προσενηχθεῖσαν αὐτῷ, τάχος ὁ Μέγας υγίωσεν. Διὰ τινος ἀπεσταλμένου <ἐκ> τῆς Κωνσταντινίου πρὸς τὸν ἅγιον, ὁ στείλας σιλεντιάριος δαιμονίας μάλιστα 30 ἠλευθέρωτο.

13.— (A) Ἀλλὰ καὶ τις χήρα τὸν υἱὸν ἔχοντα σεσηπότα τὸν πόδα πρὸς τὸν δίκαιον ἤγαγε καὶ τεθεραπευμένον ἀπέλαβεν.

Ἐσαύτως καὶ τις ἕτερος πολυχρόνιον ἔχων τραῦμα τῷ ποδί, ὡς μὴ βαδίζειν δύνασθαι, υγιασθεὶς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου, ποσὶν αὐτοῖς ἐπανῆκεν. Καὶ γυνή τις ἐτέρα κακῶς πάσχουσα τὸν μαστόν, υγιῆ λαβοῦσα 35 τοῦτον, τὰ οἰκεία κατέλαβεν. Καὶ τυφλὸς αὐτῷ προσιών, τὸ φῶς εἰλη-

10 ταλαιπωρούμενον cod. 23 τινὰ addidi 28 ἐκ addidi 33 Ἐσαύτως initium cap.—suppressi

φῶς εὐχαῖς ἐκείνου, χαίρων ὑπέστρεψεν. | (B) Ἐτερός τις Ἀντιοχεὺς ἀγοραῖος δαίμονος ἐλευθερωθεὶς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου, τὴν εἰκόνα τούτου πίστει κατασκευάσας πρὸ τῶν θυρῶν ἔστησε τῆς οἰκίας, φῶτα προσανάπτων αὐτῇ. Τῶν Ἀντιοχέων οὖν οἱ κακόφρονες φθόνῳ τηρόμενοι κα-
 5 ταστρέψαι ταύτην ἐφώρμησαν. Ὡς οὖν ἀνήλθεν ὁ τοῦτο ποιῆσαι κελευθεὶς, εἰς γῆν κάτω πεσὼν διερράγη, καὶ δὴ καὶ ἕτεροι δύο μετ' αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἀφροσύνην διαπράξασθαι προθυμούμενοι. | (C) Τότε συνῆκε τὸ πλῆθος τὴν τόλμαν τῶν ἀπαιδευτῶν, καὶ δέει ληφθέντες ἀπέτρεχον, οὐ παρὰ μόνης τῆς ἰδίας γνώμης καταισχυθέντες, ἀλλὰ καὶ παρὰ τινος
 10 πορνικοῦ γυναικίου σωφρονισθέντες μὴ τοιαῦτα τολμᾶν κατὰ τοῦ δικαίου ἀνδρός. Μανθάνει περὶ τούτων ὁ κλεινὸς Συμεὼν καὶ τῆς ἀγνωμοσύνης αὐτοῦ κατακρίνει· ὁμως εὐχὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἐποιεῖτο. | (D) Ἄλλ' ἢ δίκην τὴν ἐκδίκησιν ἐπήνεγκε τάχος. Ἀμάντιος γάρ τις ἄρχων τῆς Ἀντιόχου παρὰ βασιλέως σταλεὶς πᾶσαν ἐκποδῶν ἐποιεῖτο τὴν ἀδικίαν, καὶ τοὺς
 15 κατὰ τι μικρὸν παραπταίοντας μεγάλας καθυπῆγεν εὐθύναις. Φόβος οὖν ἐντεῦθεν ἦν ὅτι πολὺς ἐν ἄπασιν, παντὸς ἐκποδῶν διὰ τούτου γενομένου κακοῦ. Ἄλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἐλληνίζοντας καὶ τοὺς μανιχαῖζοντας πολλαῖς καθυπέβαλε θλίψεσιν, καὶ δὴ καὶ τὰς βίβλους αὐτῶν πυρὶ κατέκαυσεν ἐνδικιώτατα. | (E) Καὶ οὕτω μὲν οὗτος, ὁ δὲ Μέγας καὶ θεοφόρος
 20 ἀνὴρ μετὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ θαυμάτων καὶ κατωφερεῖς ἐθεράπευεν, καὶ τοὺς ἀμαρτήμασι δὲ περιπίπτοντας <ἐκ> τῶν πτωμάτων ἀνίστα καὶ τὴν προτέραν ἀπεδίδου κατάστασιν.

| (F) Ὑδατος ἐν ἀπορίᾳ ποτέ τινα κατὰ τὴν ἔρημον κινδυνεύοντα καὶ τὸ πνεῦμα παραδοῦναι μέλλοντα, δύο στέλλει τῶν μαθητῶν ὁ Μέγας
 25 οὖν ὕδατι καὶ τὸν κείμενον ἀνακτᾶται. Πολλοὺς καὶ θηρίων ἀγρίων ὁ Μέγας ἐπικληθεὶς ἠλευθέρωσεν. Ἄλλὰ καὶ κλέμματα δῆλα κατέστησεν· μαρτυρεῖ ταῦτα τὸ πορνικὸν γύναιον καὶ ὁ λιθοξόος, ὃς ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ δαίμονος ἠλευθέρωται καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τεθεράπευται. | (G) Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἀλμούνδαρον διὰ τὸ τοῦ λόγου πλῆ-
 30 θος οὐ δίκαιον παριδεῖν, ὃς Ἕλληνας οὖν καὶ τῆς Περσῶν ὑποκείμενος ἐξουσίᾳ μυρίοις κακοῖς τοὺς αἰχμαλωτιζομένους Χριστιανοὺς καθυπέβαλλεν, δεσμοῖς καὶ λιμῶ καὶ ἄλλαις πολλαῖς διαφθείρων αὐτοὺς τιμωρίας. | (H) Στρατοπεδεύσαντος οὖν τούτου κατὰ τῶν Ρωμαίων ποτὲ (Χοσρόης ἐκράτει τῆνικαῦτα Περσῶν), ὁ Μέγας Συμεὼν τὴν αὐτοῦ προλέγει κατάπτω-
 fol. 275v σιν. Συμβολῆς γὰρ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως μετὰ τῶν Ρωμαϊκῶν στρατευ-

13 Ἀρμάτιος cod. (sed Nic. 173 Ἀμάντιος de quo vide Theophan. ad annum 29 Justiniani) 21 ἐκ addidi 29 Ἀφαιμούνδαρον cod. (sed Nic. 193-4 Ἀλμούνδαρος de quo ibid. comment.)

μάτων προβάσης, πίπτει τὸ τοῦ δαίμονος ἐργαστήριον καὶ νίκη τοῖς Ρωμαίοις προσγίνεται.

| (I) Ἰουστινιανὸς τότε τὴν Ρωμαίων εἶχεν ἀρχήν. Ἐρομένου οὖν τινος τὸν δίκαιον (Ἰωάννης ἦν οὗτος ὁ σχολαστικός, ὃς παρὰ Δομνίνου τοῦ Ἀντιοχείας προέδρου πρέσβυς ἐστάλη πρὸς βασιλέα), τί ἄρα ἔσται 5 τούτῳ ἀπρόντι κατὰ τὴν βασιλεύουσαν καὶ τίς ὁ μετὰ Ἰουστινιανὸν κρατήσων τῆς βασιλείας, ὁ Μέγας· «Σὺ μὲν πρόεδρος, ἔφη, γενήσῃ τῆς Κωνσταντίνου, Ἰουστίνος δὲ μετὰ τὸν ὄντα κρατήσῃ». Γέγονε ταῦτα καὶ εἰς ἔργον ἐξέβη. | (J) Μεγάλῃ δὲ τὴν ἀγάπῃν ὁ Ἰουστίνος πρὸς τὸν ἅγιον εἶχε καὶ πάντα τὰ τῆ βασιλείᾳ συμπίπτοντα πρὸς αὐτὸν ἀνέφε- 10 ρεν. Καὶ δὴ καὶ θυγάτριον ἔχων δεινῶς ὑπὸ δαίμονος μαστιγούμενον, ὑγιαῖνον ταῖς εὐχαῖς τοῦ δικαίου τὸ τάχος ἐλάμβανεν. | (K) Νοσήσαντος οὖν ποτε τοῦ βασιλέως, ὁ πατριάρχης Ἰωάννης τὴν νόσον ἐγνώρισε τῷ πατρὶ· τὴν θεραπείαν αὐτὸς ἐπαγγέλλεται. Καὶ εἰ μὴ γε τὸν Ἰουδαῖον Τιμόθεον ὁ βασιλεὺς θεραπευτὴν τῆς νόσου προσεκαλέσατο, ἐχθρὸν ὄντα 15 Χριστοῦ καὶ ἀλλοτριόφρονα, κἄν τῆς υἰείας ἔτυχεν· ἀλλὰ μὴ μεταβλῶν τὸν σκοπὸν, καὶ ἔκφρων γέγονε καὶ τὴν τελευτὴν ἐπεσπάσατο.

| (L) Ἀνομβρίας τὴν γῆν ἐκείνην πιεζούσης ποτέ, τῶν κατοίκων οἱ εὐσεβέστεροι δεήσεις περὶ τούτου προσέφερον τῷ Μεγάλῳ. Δέεται καὶ οὗτος τοῦ Θεοῦ καὶ μεθύει μὲν γῆ τοῖς ὕδασι, πληθύνονται τὰ γεννή- 20 ματα, καὶ Χριστὸς δοξάζεται, ὁ μεγάλα θαύματα διὰ τοῦ ἁγίου τελῶν.

14.— (A) Ἐν τῷ κάστρῳ Συρῶν (πόλις δὲ τοῦτο παρὰ τῷ Εὐφράτῃ κειμένη) νέος τις ὑπῆρχε διαφανής, ὃς λελωθῆμένῳ τινὶ συστρατιώτῃ λόγους προσῆγε πικρίας, μὴ δεῖν αὐτὸν λέγων συλλούσασθαι καὶ συμπο- fol. 276r σιάζειν αὐτῷ. Ἐκείνου δὲ μέγα πρὸς τοὺς λόγους στενάξαντος καὶ τοῦ 25 Θεοῦ μὴ παριδόντος τὸν στεναγμὸν τοῦ πένητος, αἱ τοῦ νεανίσκου σάρκες ἐκείνου ἡμερῶν εἴσω τριῶν διερρύησαν, καὶ ἡ μορφή τούτου ἠλλοίωτο καὶ ὅλως μέτοχος τοῦ πάθους ἐγένετο. | (B) Συνεῖς οὖν ὅτι κακὸς ἦν καὶ ὡς ὁ τοῦ πλησίον ὀνειδισμὸς πρόξενος αὐτῷ γέγονε τοῦ τοσοῦτου κακοῦ, καὶ μὴ ἔχων ὃ τι καὶ πράξειεν, πρὸς τὸν Συμεῶν εὐθὺς καταφεύγει καὶ 30 μέντοι καὶ τυγχάνει τῆς θεραπείας. | (C) Τῆς αὐτῆς ἰάσεως καὶ Θεόδωρος ὁ τῆς Ἀντιοχείας σκρινιάριος ἀπολαύει. Λέπραν γὰρ καθ' ὄλου τοῦ σώματος περιφέρων, ὡς ταῖς τοῦ Μεγάλου κελεύσεσι λουτρῷ προσιῶν ἐλούσατο, ἀπέθετό τε ταύτην καὶ ὑγιῆς ὅλως ἐδείκνυτο. | (D) Ἠλευθέρωτο καὶ Κόνων ὁ Ἰσαυρος τοῦ συνέχοντος δαίμονος ταῖς εὐχαῖς τοῦ Μεγάλου, καὶ 35 δὴ καὶ Γεώργιος ὁ τῆς κώμης Καλυμνίας οἰκίτηρ, ὃς θησαυροῦ χάριν τάφον ἀνορύττων δαίμονι κατάσχετος γέγονεν. Ἐπεὶ δὲ οὗτος ὁ Γεώρ-

γιος ἀπαλλαγεί τοῦ δαίμονος τὴν οἰκίαν κατέλαβεν, καὶ τὸ μὲν ὑπομά-
 ζιον αὐτοῦ παιδίον τῇ γῆ προσερριμμένον εὔρεν, τὴν γαμετὴν δὲ οὐδα-
 μου (συλήσασα γὰρ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ φυγαδεῖαν ἠσπάσατο), τὸ βρέφος
 ἄρας εὐθὺς πρὸς τὸν ἅγιον γίνεται καὶ τὸ συμβεβηκὸς καταλέγει. | (E) Καί
 5 δς δίκην δικάζει πασῶν δικαιοτάτην· τὸ δαιμόνιον γὰρ ὁ τοῦ ἀνδρὸς
 ἀπηλάθη ταύτην εἰσέδου, τοῦ Μεγάλου κελεύσαντος. Ἐκείνη δὲ μαστι-
 γουμένη δεινῶς ὑπ' αὐτοῦ τὴν ἀνδρῶν οἰκίαν κατέλαβεν, καὶ τῷ ἀνδρὶ
 προσπεσοῦσα τὴν συγχώρησιν ἔξαιτεῖ. Λαμβάνει ταύτην ἐκείνος καὶ
 fol. 276r ἀπάγει πρὸς τὸν πανόσιον, καὶ εὐθὺς ὑγιᾶ καὶ ταύτην ἀπολαθῶν ὑπέ-
 10 στρεψε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

| (F) Ἐτυχε καὶ Βαβύλας τῆς αὐτοῦ θεραπείας· πεπήρωτο γὰρ τὰς
 δψεις. Ἐτυχε δὲ προσκλήσει τοῦ ὀνόματος μόνον. Ἐν νυκτὶ γὰρ ὁ Μέ-
 γας τούτῳ φανείσ· «Βλέψον, αὐτῷ λέγει, πρὸς τὸ Θαυμαστὸν Ὅρος».
 Ἐκείνου δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡσπερ ἀτενίσαντος πρὸς αὐτὸ—μεγάλα σου,
 15 Χριστέ, τὰ θαυμάσια—, ὁ τε ὑπνος αὐτὸν ἀνήκεν, καὶ τὸ δρᾶν ἠκολού-
 θησεν. | (G) Θάμβους οὖν καὶ ἐκπλήξεως γέμων ἦλθε πρὸς τὸν ἱατρὸν καὶ
 διηγεῖται τὸ δράμα· καὶ δς εὐχὴν ποιησάμενος καθαρὸν αὐτῷ τὸ δρᾶν
 ἐχαρίσατο, καὶ δὴ καὶ τὴν αὐτοῦ γαμετὴν καὶ φωτὸς ἐστερημένην καὶ
 δαίμονι πληττομένην ἴασατο καὶ ὑγιῆ τῷ ἀνδρὶ παραδέδωκεν. | (H) Θω-
 20 μᾶν ποτε τὸν θεοφιλεῖτον πρεσβύτερον ἀποκρισιάριον ὁ Μέγας οὗτος ἐστε-
 λεν εἰς τὴν Κωνσταντίου κατὰ τινα χρεῖαν. Τοῦτον ὁ τῆς πόλεως ἐπαρ-
 χος περὶ τῶν θαυμασίων τοῦ Μεγάλου διηρωτᾶτο. Ἐμάνθανεν ὡς ξένα
 τινὰ τὰ ὑπ' ἐκείνου τελούμενά ἐστι θαύματα. Ἐνθεν τοι καὶ γνωρίζεις
 τούτῳ τὸ προσὸν αὐτῷ πάθος δυσίατον ὃν καὶ ἱατροῖς ἀθεράπευτον, καὶ
 25 δέεται γράμμασι περὶ τούτου τῷ ἁγίῳ δηλῶσαι, τυχεῖν ἐθέλων τῆς θερα-
 πείας. | (I) Ὁ δὲ καὶ τοῦτο μὲν συνεβούλευεν, προσετίθει δὲ ὡς· «Εἰσὶ
 παρ' ἐμοί, φησί, τῶν ἁγίων ἐκείνου τριχῶν καὶ τῆς εὐλογηθείσης ὑπ'
 αὐτοῦ κόνεως. Λαθῶν ἀπόδρεξον ἐν ὕδατι ταῦτα, καὶ πίστει τοῦ ὕδατος
 30 ἐν μεθέξει γενοῦ. Καὶ ὄψει τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ». Γίνεται οὕτως, καὶ
 τὸ καταρρέον αἷμα τῆς ἔδρας καὶ οἱ ἐξιόντες σκώληκες οὐκέτι τὴν ἐξο-
 δον ἐποιήσαντο κατὰ τὸ σύνθημα, ἀλλ' ἢ κατὰ φύσιν τῆς γαστρὸς προ-
 fol. 277r χώρησις γέγονεν. | (J) Λογισμῷ τοίνυν παλαίων ὁ ἐπαρχος μὴ πού τι τῶν
 ἀπευκταίων μᾶλλον τούτῳ συμβῆ, ταχυδρόμον δεῖν ἔγνω πρὸς τὸν δσιον
 στείλαι καὶ γνωρίσαι τὸ πρᾶγμα. Καὶ ἅμα ἤκέ τις τοῦ Μεγάλου πρὸς
 35 αὐτοὺς ἀπαγγέλλων τὰ γεγονότα παρ' αὐτῶν, ὅσα τε εἴπομεν καὶ ὅσα
 πεπράχασιν, καὶ τὴν τοῦ ἐπάρχου μικροφυχίαν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν τελείαν
 τοῦ πάθους ἀπαλλαγὴν.

|(K) Τετραυματισμένην τις ἔχων τὴν χεῖρα καὶ ὄλωσ ἀπασαν σεσημμένην, τυχὼν ἰάσεως ἐπανήει. Τοῦτον ἰδὼν τις τεθεραπευμένον, μωκτηρίζων ἤρξατο τὸν Συμεών, φαρμακείαν ταῦτα ποιεῖν αὐτὸν διΐσχυριζόμενος, καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸ λαθὲν πάθος ἐπὶ τὴν δεξιὰν ἐκείνου μετέβαινε καὶ συνείχεν αὐτὸν καὶ ὀδύνας ἔβαλλεν. Συνεῖς οὖν ἐκείνος δ τὴν ἁμαρτίαν τάχος καταλαμβάνει τὸν Μέγαν, προσπίπτει τούτῳ, δῆλον καθιστᾷ τὸ ἁμάρτημα καὶ τὴν χεῖρα ὑγιασθεὶς ἐπανήκεν.

15.— (A) Κινδυνεύων ποτὲ κατὰ θάλασσαν ὁ μοναχὸς Δωρόθεος καὶ πρεσβύτερος, ἐκ τῆς ἐπιφερομένης ὑπ' αὐτοῦ κόνεως, ἦν ὁ Μέγας εὐλόγει, κύκλῳ τοῦ πλοίου ραντίσας, ἥ τε θάλασσα κατευνάζετο καὶ οἱ πλω- 10 τῆρες ἐσφύζοντο.

|(B) Ἰερεὺς τις κώμης ἐξωρμημένος τῆς Κασᾶς βλασφήμους λόγους ἐκίνει κατὰ τοῦ μάκαρος. Καί ποτε μὴ ἐνδιδοὺς τῆς κακίας ὑπὸ δαίμονος κυριεύεται. Καταδαπανήσας οὖν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ τοῖς ἰατροῖς, ὡς οὐδὲν ἤνυσεν, τὸν Μέγαν καταλαμβάνει, τὰς βλασφημίας ἐξαγορεύει 15 καὶ τοῦ δαίμονος ἀπαλλάττεται.

|(C) Ἀπηλλάγη καὶ Θεοσεβία τοῦ ἐνοχλοῦντος αὐτῇ δαίμονος ἡ παρθένος, ἣτις καὶ τὸν μονήρη βίον ποθήσασα πολλὰς καὶ ἄλλας ἐπεισε παρθενεύειν καὶ τὸν ἀγγελικὸν ἀσπάζεσθαι βίον. Καὶ τί χρὴ τὰ καθ' fol. 277v ἕκαστον λέγειν, ἐξὸν ἀπὸ τῶν ἤδη ρηθέντων καὶ περὶ τῶν ἄλλων στο- 20 χάζεσθαι; Πάντων γὰρ ὡς πατήρ ὁ Μέγας ἐκήδετο, πάντων ἀντελαμβάνετο, πάντας ἠγάπα, πάντας ἐθεράπευε τοὺς προσιόντας.

16.— (A) Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτον, ἀνθρωπὸν ὄντα, τῷ κοινῷ νόμῳ λειτουργῆσαι τῆς φύσεως καὶ τὸ χρεῶν ἐκτίσαι, τὸν θάνατον, καὶ τοῦτο γνῶριμον αὐτῷ γενόμενον ὑπὸ τῆς ἀνωθεν χάριτος, συγκαλεῖ μὲν τὴν ποί- 25 μνην αὐτοῦ, διδάσκει τούτους, παρακαλεῖ, νοθετεῖ, τὰ συμβησόμενα τῇ μονῇ πάντα προκαταγγέλλει, τὸν αὐτοῦ λαμπροδότην [ἔσεσθαι] τῆς ποιήσεως γνωρίζει. Εἰς δὲ ἦν τῶν συντετελεσμένων. Καὶ οὗτος νοσεῖ πρὸς μικρόν, καὶ οὕτω τὴν ἐσπερινὴν ψαλμῳδίαν τελέσας καὶ πάντας ἡμᾶς ἀπολύσας ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὸ πνεῦμα Θεοῦ τῷ δεδωκότι παρέ- 30 θετο, εἰκάδα <καὶ> τετάρτην ἐπαναθαίνοντος τοῦ Μαΐου.

|(B) Ἐξ οὖν ἐν ἔτεσι τὴν στάσιν ἐγγίστα τοῦ θαυμαστοῦ πατρὸς Ἰωάννου ὁ θαυμασιώτερος Συμεών, ἐν ἐκείνῃ τῇ βᾶσει τοῦ στόλου, πεποιήκεν. Ἐν ὁκτῶ δὲ κατὰ τὸν κίονα, ὃν ὁ λόγος τεσσαράκοντα ποδῶν μέ-

12 Ἰερεὺς initium cap.—suppressi - id. 17 Ἀπηλλάγη Κασᾶς (sed Nic. 241, Κασσᾶ) 26 τούτους sic syllepsis 27 ἔσεσθαι seclusi 28 συντελεσμένων cod. sic 31 καὶ addidi

τρου τὸ ὕψος ἔφησεν ἔχειν. *Εἶθ' οὕτως' ἔνδεκα χρόνοις, κατὰ τὸ Θαυμαστὸν Ὅρος, ἐν τῷ ρηθέντι ξηρῷ λίθῳ τὴν βάσιν ἐπήξατο, τεσσαράκοντα δὲ καὶ πέντε κατὰ τὸν ἔσχατον στῦλον, εἰς ὃν ἀνήλθε διὰ θείας ἀποκαλύψεως. Ὡς οἶμαι τὸν σύμπαντα χρόνον τῶν ἀσκητικῶν ἀγῶνων*
 5 αὐτοῦ ἔτη ἐννέα πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τὸν δὲ γε τῆς ζωῆς ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Ἐξ καὶ δέκα γὰρ χρόνων πρὸς τὴν ἀσκησιν ἦλθεν.

| (C) Ταῦτά σου, πανάριστε πάτερ, ταῦτα, Συμεῶν ἀοίδιμε, τὰ διὰ
 fol. 278r Θεὸν ἀγωνίσματα, ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἔπαθλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα βίον
 φημί· τὰ γὰρ κατὰ τὸν μέλλοντα, ἐκεῖνα πάντως ἂ ὀφθαλμοὶ οὐκ εἶδεν,
 10 κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν, οὓς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη. | (D) Καὶ νῦν τῷ δεσποτικῷ παριστάμενος θρόνῳ, αἰτη-
 σαι δοθῆναι βασιλεῖ ἡμῶν τῷ ὀρθοδόξῳ καὶ φιλαγίῳ
 Μηκίστην ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν καὶ ἀπήμονα,
 Ἰσχὺν κατ' ἐχθρῶν καὶ δύναμιν καὶ κράτος,
 15 Χορῶν ἀγίων τὴν ἡδίστην συνδιαγωγὴν,
 Ἀπόλαυσιν τῶν ἐν τούτοις τερπνῶν.
 Ἡμερον αὐτῷ πρό γε τούτων τὸν ἀδέκαστον ποιήσον δικαστήν,
 Λύσιν αὐτῷ διδοῦντα τῶν πταισμάτων,
 Πάντων ἀγαθῶν τὴν μετάληψιν, πᾶσαν βασιλείας οὐρανῶν κλη-
 20 ρουχίαν.
 Ὅτι αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Θεῷ ἡμῶν, πρέπει ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Notes se rapportant au texte

p. 91 l. 1 — *Luc* 2, 40. 91, 32 — Métaphore biblique cf. *Psaume* 61, 4 (πύργος). 92, 15 — θύρα: sur l'abaque du chapiteau existe en général un garde-fou, parfois aussi une tente ou cabine avec fenêtre (*Vie ancienne* 26, 28) La présence d'une porte est donc naturelle. 92, 30 — εἰς φυλακὴν... λαμβάνειν cf. *Vie Nicéphore* 51 φυλακτῆριον. 94, 1 — γενέσθαι πηλόν: avec de l'eau et de la terre bénites cf. 93, 6. 95, 9 — μνηστῆ (sc. καμασίνη). 95, 25 — Ἀντιόχου (πόλεως): cf. 96, 18 96, 7 — *Jonas* 3, 7-8 cf. *Abrégé de Paris*, note p.106, 31 sq. 96, 33 — ἐπισκεψίς cf. le sens de ἐπισκέπτομαι *Job* 10, 12; *Vie Nic.* 201. 97, 13 — *Luc* 6, 6; *Matthieu* 12, 10; *Marc* 3, 3 (cf. 84, 5 et 91, 15). 97, 23 — *Matthieu* 15, 21-28 cf. *Nicéphore* 164, rapproche-

2 ξηρῷ λίθῳ an ξηρολίθῳ (cf. *Vie anc.* 94, 258 - abrégé Pétrinos p. 86, 29 - abrégé de Paris 108, 22) 13 Μηκίστον Ἰσχὺν etc... rubres litterae, init. versus (acrostiche) μῆκιστον cod.

ment forcé. 98, 27 — cf. *Vie de Nicéphore* 198 - 199. 100, 35 — αὐτοῦς et αὐτῶν désignent Thomas et l'éparque. 101, 27 — λαμπροδότης = διάδοχος métaphore empruntée à la course au flambeau. 102, 2 — Ἐν τῷ ρηθέντι ξηροφ λίθῳ τὴν βάσιν ἐπήξατο: c'est en réalité le rocher qui tient lieu de colonne au stylite, cf. 95, 9, *Vie ancienne* 258. 102, 9 — I *Corinthiens* 2, 9.

III. ABRÉGÉ DE PARIS

Remarques sur le texte

Description du manuscrit

Cod. Parisinus gr. 1534 (Bibl. Nat.), fol. 309 v - 313 v. Beau ms. de parchemin, en très bon état. Ménologe. Indication de la date du 23 Mai (sic). Ecriture nette et soignée. Initiales de chapitres. Lettre initiale ornée. Date: d'après Omont, Inventaire sommaire 1898, le cod. 1534, ex Colbert 206, est du XIIe siècle; d'après Ehrhard et M. van den Ven, du XIe.

Variantes secondaires:

Faute d'orthographe: κελεύεις, 15, B.

Analyse

Chapitre 1: Généalogie de Syméon. Ch. 2: Naissance de Syméon annoncée par Saint Jean Baptiste (§ A, B, C). Ch. 3: Vocation merveilleuse de Syméon (A, B). Ch. 4: Séisme d'Antioche. Ch. 5: Vision de Marthe. Ch. 6: Vision de Syméon (A, B). Ch. 7: Syméon dans la montagne près de Séleucie. Ch. 8: Rencontre du moine Jean. Ch. 9: Syméon sur une colonne, tentation. Ch. 10: Vision de Syméon. Ch. 11: Enseignement de Syméon. Ch. 12: Miracles et prophéties de Syméon (A, B, C). Ch. 13: Nourriture divine de Syméon (A, B). Ch. 14: Séisme, tropaire composé par Syméon à cette occasion (A, B). Ch. 15: Vision de Syméon (A, B). Ch. 16: Séisme, intercession de Syméon (A, B). Ch. 17: Le séisme est apaisé. Ch. 18: Miracle d'une image de Syméon. Ch. 19: Miracle des cheveux de Syméon. Ch. 20: Syméon prêtre, vision (A, B). Ch. 21: Enseignement et miracles de Syméon (A, B). Ch. 22: Syméon annonce sa mort. Ch. 23: Mort de Syméon. Ch. 24: Chronologie de la vie de Syméon. Ch. 25: Invocation.

Le texte

Parisinus 1534
fol. 309v

*Βίος ἐν συντόμῳ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ
ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.*

1.— Ὁ ἅγιος καὶ πανόσιος πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Συμεὼν
δ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει ἦν ἐπὶ Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως. Γεγέννηται δὲ
fol. 310r ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ μεγαλοπόλει, πατέρα ἐσχηκῶς τοῦνομα Ἰωάννην δρ-
μώμενον ἐκ τῆς Ἐδεσηγῶν πόλεως, καὶ Μάρθαν τὴν τιμίαν καὶ αἰοίδι-
5 μον αὐτοῦ μητέρα τῆς εἰρημένης Ἀντιοχείας Συρίας οὔσαν θρέμμα.

2.— (A) Ὅτις συναφθεῖσα νομίμως τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς Ἰωάννη καὶ ἐπὶ
πολὸν χρόνον ἄπαις διαμένουσα ἀπέρχεται ἐν μιᾷ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀγίου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, εὐχομένη καὶ δυσωποῦσα τοῦ χαρι-
σθῆναι αὐτῇ τέκνον ἀρρενικὸν εἰς τὸ προσάξει αὐτὸ λειτουργὸν Κυρίου.
10 |(B) Ὅθεν ἐπικαμφθεὶς ταῖς δεήσεσιν αὐτῆς ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος
καὶ Βαπτιστῆς Ἰωάννης παρέστη αὐτῇ ὀφθαλμοφανῶς καὶ εἶπεν· «Θάρ-
σει, γύναι. Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς σου». Καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ τοῦ
Κυρίου Πρόδρομος θυμίαμα στύρακος εἰς τὸ θυμιάσαι τὸν ἅγιον αὐτοῦ
οἶκον. |(C) Ὅσον δὲ ἐθυμία ἢ σφαῖρα οὐκ ἤλαττονοῦτο, μετ' ὀλίγον δὲ
15 χρόνον ἔφη αὐτῇ ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος· «Ἀπελθοῦσα γύναι ἐν τῷ
οἴκῳ σου συνάφθητι ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου τῷ ἀνδρὶ σου, καὶ τέξεις υἷον
καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεὼν. Κρεῶν ἢ οἴνου ἢ ἐτέρων ἐπινοιῶν
γινομένων πεμμάτων οὐχ ἄφεται πώποτε τὸ παιδίον, μήτε δὲ τὸν ἀρι-
στερόν σου μαζὸν θηλάσει. Διαιτῆς δὲ γενόμενος λήψεται τὸ ἅγιον βά-
20 πτισμα ἐν τῷδε τῷ οἴκῳ. Ἔσται γὰρ λειτουργὸς Κυρίου πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ».

3.— (A) Τεχθεὶς δὲ ὁ ἅγιος Συμεὼν ἀνοδύνας καὶ διαιτῆς γενόμενος
βαπτίζεται εἰς τὸ τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος ὄνομα ἐν τῷ τοῦ
Προδρόμου ναῷ. |(B) Καὶ εὐθέως ἤρξατο λέγειν τρανῆ τῇ φωνῇ οὕτως·
25 «Ἔχω πατέρα καὶ οὐκ ἔχω πατέρα. Ἔχω μητέρα καὶ οὐκ ἔχω μητέρα»,
fol. 310v δηλῶν τὴν πρὸς τὰ γῆϊνα αὐτοῦ ἀποταγὴν καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια ἀνα-
γωγὴν. Καὶ ἦν τρεφόμενος ἄρτι καὶ μέλιτι, ἀπεχόμενος λουτροῦ καὶ
παντοίου ἄλλου ἐδέσματος.

4.— Πενταετοῦς δὲ αὐτοῦ γενομένου, σεισμοῦ μεγάλου γεγονότος,
30 ἔπεσεν Ἀντιόχεια ἡ πόλις ἕως ἐδάφους, ἐν ἣ συνελήφθη καὶ ὁ τούτου

19 θηλάσει cod. λείψεται cod. 20 Ἔσται initium cap.—suppressi
30 συνλείφθη cod.

πατήρ και τελευταῖ. Αὐτὸς δὲ διεσώθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου πρωτομάρ-
τυρος Στεφάνου.

5.— Τῆς δὲ τιμίας αὐτοῦ μητρὸς ἐννοούσης και περὶ πολλοῦ ποιου-
μένης τὸ τί ἄρα ἔσται τὸ παιδίον, ὄρα ἑαυτὴν κατ' ὄναρ ὡσπερ εἰς ὕψος
αἰρομένην και κρατοῦσαν τὸ παιδίον και ἀναφέρουσαν δῶρον τῷ Κυρίῳ 5
και λέγουσαν πρὸς τὸ παιδίον, ὡς ἐπὶ τοῦ προφήτου Συμεών· «Ἐπεθύ-
μουν ἰδεῖν σου τὴν θεῖαν ἀνάβασιν, ὦ τέκνον, ὅπως ὁ Κύριος ἀπολύσῃ
τὴν δούλην σου».

6.— (A) Ὅρα δὲ και τὸ παιδίον θεῖαν ὀπτασίαν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας τει-
χοποιίας τῆς λεγομένης Χερουβίμ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν και 10
τὸν λαὸν τῶν δικαίων σὺν αὐτῷ. Καὶ ἦν κριτήριον και ἡ βίβλος τῆς
ζωῆς ἀνεωγμένη ἐν χειρὶ Κυρίου, ἐξ ἀνατολῶν δὲ ὁ παράδεισος πυκνά-
ζων ἕως τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, και ἐκ δυσμῶν λίμνη πυρὸς ἀναδρά-
ζουσα. | (B) Τὸ δὲ ἐπόμενον Πνεῦμα ἦλθε δακτυλοδεικτοῦν και λαλοῦν
τῷ παιδίῳ· «Ἄκουε, παιδίον, και σύνεες ρήματα ζωῆς. Ἀνάδεξαι βίον 15
θεάρεστον και ψυχωφελῆ ὅπως τῶν τοσοῦτων δεινῶν τοῦ σκότους ἀπαλ-
λαγῆς και τῆς ἐπαγγελίας τῶν αἰωνίων τοῦ Θεοῦ ἀγαθῶν ἐπιτύχῃς».

7.— Ταῦτα οὖν ἰδὼν και ἀκούσας τὸ παιδίον Συμεών, σφόδρα συνε- fol. 311r
τισθέν, ἀνήλθεν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐπὶ Σελεύκειαν, ὑπὸ ἀνδρὸς λευχειμο-
νοῦντος ὀδηγούμενον και δορυφορούμενον. Καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τῶν 20
θηρίων μοκώτατον ὀδοξάζων ἀπαύστως τὸν Κύριον.

8.— Μετὰ δὲ τοῦτο καταλαμβάνει μοναστήριον ἐνάρετον πάνυ, ἐν
ὃ εὔρεν και Ἰωάννην τὸν ὄσιον ἡσυχάζοντα και ἐτέρους ἀδελφοὺς ἐνα-
ρέτους. Κάκει διετέλει τὸ παιδίον ἀγωνιζόμενον, ἄρτω και ὕδατι και
ὀσπρίοις τρεφόμενον. 25

9.— Ἀνέρχεται οὖν ἐν κίονι, και φανεῖς αὐτῷ ὁ Κύριος, λέγει τὸ
παιδίον πρὸς αὐτόν· «Κύριε, πῶς ἔσταυρώθῃς». Καὶ ἀπλώσας τὰς χει-
ρας ἔφη· «Οὕτως ἔσταυρώθῃν ὑπὸ Ἰουδαίων». Δείκνυνται οὖν τῷ μα-
καρίῳ Συμεῶνι πάσαι αἱ παγίδες τοῦ Διαβόλου ὡσπερ ζῶα και τῶν
παθῶν πάσαι αἱ ἐνέργειαι. Ἐξ ὧν ρυσθῆναι ἑαυτὸν και τὸν κόσμον ἐκέ- 30
τευεν ὁ ὄσιος.

10.— Καὶ ὡς ταῦτα ἠῤῃχετο ὁ μακάριος εἶδέ τινα τῶν πατριάρχων
χρίσαντα αὐτὸν ἁγίῳ μύρῳ και λέξαντα· «Ἐν τούτῳ, τέκνον Συμεών,
σύγκοψον τὰς μυριάδας και χιλιάδας τῶν ἐναντίων δυνάμεων και θάρσει
ἐν Κυρίῳ».

4 καθ' ὄναρ cod. 16, 17 ἀπαλλαγῆς, ἐπιτύχεις cod. 18, 21 ἰδῶν,
ἀκούσας, ὀδοξάζων sic, syllepsis 19 λευσημονοῦντος cod.— id. p. 106, 23
22 τούτου cod.

11.— Οὕτως τοίνυν ὁ ὄσιος Συμεὼν ἔκτοτε παρὰ τῆς θείας χάριτος ἐσοφίσθη καὶ ἦν νοουθετῶν προσφόρως πάντα ἄνθρωπον καὶ τοὺς τὸν μονήρη βίον ἀναδεδεγμένους, ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι καὶ δοξάζειν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸ ἅγιον, τὸ λαλοῦν δι' αὐτοῦ.

5 12.— (A) Τὰς δὲ πολλὰς καὶ ἀπείρους θαυματουργίας, ἃς ἐποίησεν
 ὁ Θεὸς διὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ Συμεῶνος, τὰς τε γράμμασι ἀναγραφείσας
 fol. 311v καὶ τὰς ἀκοῇ παραληφθείσας, ἐπιλείπει με διηγούμενον ὁ χρόνος, πολ-
 λῶν ὄντων ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν. | (B) Εὐαγγελικῶς γὰρ εἶπειν, ἦν
 ἰώμενος ὁ ὄσιος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ὥστε, τοὺς παραγι-
 10 νομένους πρὸς αὐτὸν τοὺς μὲν δι' εὐχῆς τοὺς δὲ δι' ἀφῆς τῆς ἁγίας χει-
 ρὸς αὐτοῦ σφραγίζων, τυφλοῖς τὸ βλέπειν δι' ἐντεύξεως ἀπεδίδου, χω-
 λοὺς περιπατεῖν ἐποίει, παραλύτους συσφίγγων, λεπροὺς καθαίρων, δαί-
 μονας ἀπελαύνων, νεκροὺς ἐγείρων, πάντα τε προγινώσκων καὶ προλέ-
 γων διὰ θείας ἀποκαλύψεως, θεομηγίας δὲ κατ' ὀργὴν Θεοῦ ἐκπεμπο-
 15 μένας διὰ δεήσεως ἀποστρέφων, θηρίοις ἐπιτιμῶν, δαίμονας φιμῶν, νό-
 σους θεραπεύων, πάθη ποικίλα ἰώμενος. | (C) Ὡστε καὶ τοὺς ἐν πίστει
 ἐν παντὶ τόπῳ ἐπικαλουμένους τὸν Κύριον καὶ μνημονεύοντας τοῦ ὄσιου
 Συμεῶν, καὶ ἄπτοντας κανδήλας, ἐμφανίζειν αὐτοῖς καὶ ἰᾶσθαι τὰ νο-
 σήματα αὐτῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐν παντοίοις πάθεσιν· οὐ μὴν ἀλλὰ
 20 καὶ τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐπικαλουμένους αὐτόν, τῶν δεσμῶν ἀπολυομέ-
 νους, μέσον τῶν πόλεων διέρχεσθαι ἀβλαβεῖς.

13.— (A) Ἔτι δὲ νήπιος ὢν ὁ μακάριος ἠῤῥατο τῷ Θεῷ μὴ δεη-
 θῆναι σωματικῆς τροφῆς, καὶ ἐφάνη αὐτῷ λευχειμονῶν θεῖος ἄγγελος,
 σκευὸς ἅγιον ἐπιφερόμενος πρὸς αὐτόν διὰ τοῦ ἀέρος, ὅστις καὶ μετε-
 25 δίδου αὐτῷ ἐν κοχλιαρίῳ ἐκ τρίτου. | (B) Τὸ δὲ εἶδος τοῦ μεταδιδόμενου
 ἦν ὡς εἶδος ὀρύζης· καὶ τοῦτο κατὰ κυριακὴν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς
 fol. 312r ἐκκλησίας ἑωρᾶτο, καὶ μετελάμβανεν καὶ ἐξ αὐτοῦ διήρκεσεν ἄχρι τῆς
 τελειώσεως αὐτοῦ.

14.— (A) Κλονομένης οὖν ποτε τῆς γῆς ὑπὸ σεισμῶν καὶ πάντων
 30 μετὰ λιτῆς ἀπελθόντων πρὸς αὐτόν, ποιήσας εὐχὴν ὁ ὄσιος ἠῤῥατο καὶ
 τελέσας τροπάριον παρέδωκεν αὐτοῖς ψάλλειν οὕτως· | (B) «Νῖνευ·ἔται
 τοῖς παραπτώμασι τὴν διὰ σεισμοῦ κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσι-
 τεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, διὰ τοῦ Ἰωῆ, ἡ ἀνάστασις ἐν μετανοίᾳ,
 μετὰ παρακλήσεως· <ὡς> ἐν ἐκείνῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, βοήθη λαοῦ σου μετὰ

7 παραληφθείσας : -λειφθείσας cod. ἐπιλείψῃ eod. 15 νόσοις cod.
 : νόσοις correxi 20 τοῖς ... ἐπικαλουμένοις cod. 21 πόλεων : an πολεμίων ?
 (cf. abrégé de Patmos p. 93, 34) 34 ὡς addidi ex haplographia

νηστειῶν οἰκτεῖρας ἀπεδέξω, καὶ ἡμᾶς τῇ τριημέρῳ σου ἀναστάσει φεί-
σαι καὶ ἐλέησον, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἡμῖν δεῖ-
ξον τὴν ἀγαθότητά σου, τρισάγιε, δόξα σοι».

15 — (A) Πάλιν οὖν ὄρα ὁ δσιοις τοὺς ἀγίους ἀγγέλους καὶ τὸν Κύ-
ριον σὺν αὐτοῖς καὶ ἔππον λευκόν, θέλοντας αὐτὸν βασιλεῦσαι πνευμα- 5
τικῶς καὶ θεῖναι διάδημα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. | (B) Καὶ εἶπεν ὁ δσιοις
Συμεῶν· «Κύριε, εἰ κελεύεις με μετὰ δσίων βασιλεῦσαι, μὴ δεηθῶ ἀν-
θρωπίνης τροφῆς». Καὶ ἐχαρίσθη αὐτῷ καὶ τοῦτο ἐκ Θεοῦ καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν καὶ περιέζωσαν πνευματικὴν στολήν. Καὶ ἰδὼν ὁ Διάβολος ταῦτα
καὶ οἱ δαίμονες ἐθαμβήθησαν. 10

16.— (A) Τοῦ δὲ σεισμοῦ ἐπιμένοντος καὶ κλονοῦντος τὰ πάντα, ἡ
δσία Μάρθα, ἡ μήτηρ αὐτοῦ, προσῆλθεν αὐτῷ παρακαλοῦσα ὅπως δυσω-
πήσῃ τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ παυθῆναι τὸν σεισμόν. Τοῦ δὲ κλείσαντος τὴν
θύραν καὶ προσευχομένου ἐπὶ πολὺ, ἦλθεν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ χαίρων
πρὸς αὐτόν· | (B) καὶ ψάλλον τροπάρην εὐμελῶς, ἔλεγεν οὕτως· «Ὡς ἐπὶ 15
Μωϋσέως πρεσβευόμενος ἰλάσθης ὁ Θεὸς τοῦ μὴ συντρίψαι τὸν Ἰσραήλ, fol. 312v
καὶ νῦν, Κύριε, παῦσον λιτανευόμενος τὴν ὀργὴν ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, συγ-
χώρησιν ποιούμενος τῶν ποικίλων αὐτῶν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος ἀναμάρ-
τητος, Χριστὲ ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δόξα σοι».

17.— Καὶ ἔφη τὸ Παράκλητον Πνεῦμα τῷ δσίῳ· «Οὕτως δίδαξον 20
λιτανεύειν τὸν λαόν, καὶ παύσονται οἱ σεισμοί». Καὶ τούτου γενομένου
κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ δσίου, ἐγένετο παρευθὺ ἀνοχὴ τοῦ σεισμοῦ, καὶ
πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν καὶ τὸν δσιον ἐμεγάλυνον.

18.— Γυνὴ δὲ τις ἀκάθαρτον καὶ πονηρὸν πνεῦμα ἔχουσα καὶ λα-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ δσίου, ἀπελθοῦσα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἀνέστησεν εἰκόνα 25
τοῦ ἀγίου Συμεῶν, ἣτις θαυματουργοῦσα δαίμονας ἀπήλαυεν καὶ πᾶσαν
ἄλλην νόσον ἴατο.

19.— Τούτου τῶν ἀγίων τριχῶν τῆς κεφαλῆς μέρος ἀνθρωπός τις
λαβὼν καὶ ἐγκλείσας ἐν σταυρῷ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἀποθήσας, ἦν ἰώμενος
πάντα τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων. 30

20.— (A) Τριακοστὸν τοίνυν ἔτος ἄγων ὁ δσιοις Συμεῶν λαμβάνει
πληροφορίαν παρὰ Θεοῦ τοῦ χειροτονηθῆναι πρεσβύτερος. Καὶ τοῦτο
παρὰ Κυρίου ἀποκαλυφθεῖς, ὁ Σελευκείας ἐπίσκοπος ἐλθὼν κεχειροτό-
νησεν αὐτὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου. Καὶ τῶν ἀδελφῶν παρακαλούντων ποιῆ-
σαι τὴν θείαν προσκομιδὴν, εὐξάμενος συνέταξε θείαν λειτουργίαν ἀφ' 35
ἑαυτοῦ. | (B) Ἀμφιβάλλων δὲ εἰ ἀρεστόν ἐστι τῷ Θεῷ δι' αὐτῆς ἱερουργ-

14 χαίρων sic syllepsis
ἀγιος) correxi e Vita ant. 107

15 εὐμελῶς καὶ λέγων cod. : ἔλεγεν (sc. ὁ

γῆσαι, ὄρα ἐν ἐκστάσει στρατιάς οὐρανίους ἐν σχήματι εὐνούχων φωτο-
fol 313r ειδῶν τῇ χειρὶ εὐφημούντων αὐτὸν καὶ λεγόντων· «Εἴ τις οὐ κοινοῦναι
τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ, ἀνάθεμα ἔστω».

21.— (A) Ἐκτοτε οὖν ἐκ Θεοῦ πληροφορηθεὶς ὁ δσσιος καὶ μέγας
5 Συμεὼν καὶ καθαρῶς καὶ ἀμέμπτως ἱερουργῶν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ πᾶ-
σιν ἀγιάζων, καὶ νοουθετῶν τὰ πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς διὰ τῆς ἡδίστης
αὐτοῦ καὶ μελισταγοῦς διδασκαλίας, — πολλὰ δὲ καὶ ἄπειρα τέρατα καὶ
σημεῖα ποιήσας ὁ Κύριος δι' αὐτοῦ καὶ πολλὰ πάθη καὶ νόσους ἰασάμε-
νος, καὶ δαίμονας ἐκδιώξας καὶ καταισχύνας, | (B) καὶ ἐπὶ ὀγδοήκοντα
10 καὶ πέντε ἔτη τῷ Κυρίῳ δουλεύσας εὐκρινῶς καὶ θεαρέστως ἐν διαφό-
ροις τόποις, προέγνω διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ αἰεὶ ὀδηγοῦντος αὐτὸν
καὶ τὴν τιμίαν καὶ δσίαν αὐτοῦ μετάστασιν ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

22.— Πρὸ γὰρ δέκα ἡμερῶν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ ἐγνώρισε πᾶσιν
ὁ δσσιος τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ ἐκδημίαν.

15 23.— Τῆς οὖν ἡμέρας ἐνστάσης, τὰς ἑσπερινὰς πληρώσας εὐχάς,
πᾶσι τε εὐξάμενος καὶ συνταξάμενος τοῖς ἀδελφοῖς, ὥρα πρώτη τῆς νυ-
κτὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ ἐν χαρᾷ καὶ δόξῃ πολλῇ,
μηνὶ Μαΐῳ κγ'.

24.— Ἡ δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτοῦ στάσις ἐγένετο οὕτως· ἔξ ἔτη ἔσθη
20 πλησίον τοῦ ἀβδά Ἰωάννου τοῦ ἡσυχαστοῦ, καὶ εἰς τὸν στῦλον τὸν μέ-
γαν πάλιν ἔσθη ἔτη ιη', καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ Θαυμαστῷ Ὄρει ἐν τῷ
βασιδίῳ ἀπὸ ξηρολίθων ἔτη ι' καὶ ὕστερον εἰς τὸν μικρὸν στῦλον ἔτη με',
ἀρξάμενος κατὰ Θεὸν ἀγωνίζεσθαι ἀπὸ τοῦ ἔκτου χρόνου, ὡς εἶναι τὰ
πάντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη πε'.

25 25.— Διό, πάτερ πανάγιε καὶ πανόσιε, θεοφόρε καὶ θαυματουργέ,
fol. 313v Συμεὼν πανόλβιε καὶ πολυέραστε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ μὴ διαλείπης, ὅπως καὶ
τὸν παρόντα βίον ἀκινδύνως διέλθωμεν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τῶν
αὐτοῦ ἐπιτύχωμεν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν αὐτῷ τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ
30 Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις ἅμα
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Notes se rapportant au texte

p. 105, l. 6 — *Luc* 2, 29. 106, 9 — *Matthieu* 4, 23. 106, 25 — ἐκ τρίτου = τρις ου τρίτον. 106, 31 sq. — *Jonas* 1 à 3. cf. texte du tropaire contenu dans la *Vie ancienne* 105: Νινυίται τοῖς παραπτώμασι | τὴν διὰ σεισμοῦ κατάχωσιν ἤκουον· | ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημεῖω τοῦ κήτους | τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν | ἢ μετάνοια παρακαλεῖ· | ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, Χριστέ ὁ Θεός, | βοήν λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν οἰκτιεῖρας ἀπεδέξω, | φεῖσαι καὶ ἐλέησον, | διτι οὐ εἶ ὁ Θεός, | Θεός τῶν μετανοούντων, | καὶ ἐν ἡμῖν δεῖξον τὴν ἀγαθότητά σου· | τρισάγεις, δόξα σοι. Cf. texte du tropaire du μηνιαῖον d'Octobre (26).—Parmi les trois tropaires de ce jour attribués à Syméon, seul celui-ci, le troisième est authentique: Νινυίται τοῖς παραπτώμασι | τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς κατάχωσιν ἤκουον· | ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημεῖω τοῦ κήτους | τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν· | ἢ μετάνοια παρακαλεῖ· | ἀλλ' ὡς ἐκείνους | βοήν λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν οἰκτιεῖρας προσεδέξω | καὶ ἡμᾶς παιδευομένους | διὰ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως φεῖσαι καὶ ἐλέησον. 108, 1 — σύνουχος équivalent de ἀγγελος, mot correspondant dans *Vie de Nicéphore* 156 — cf. *Matthieu* 19, 12, *Sap. Sal.* 3, 14. 108, 22 — μικρός στῦλος contredit la *Vie ancienne* (258) μέγας στῦλος.

Index des noms propres

Renvoi aux textes I (Abrégé de Pétrinos), II (Abrégé de Patmos), III (Abrégé de Paris), par chapitres et paragraphes :

*Ἀβραάμ I, 5, C	Εὐφράτης II, 14, A
*Ἀλμούνδαρος II, 13, G	*Ἐφραῖμος I, 11, A.— II, 7; 8, H
*Ἀμάντιος II, 13, D	Θαυμαστόν Ὅρος I, 6, E; 14, A.—
*Ἀναστάσιος II, 6, A	II, 14, F; 16, B.— III, 1; 24
*Ἄννα I, 1, C	Θεόδωρος II, 14, C
*Ἀντιόχεια I, 6, D, G.— II, 1, B; 5, D; 8, H; 13, I; 14, C.— III, 1, 4	Θεοσεβία II, 15, C
*Ἀντιοχεῖς I, 7, A; 11, A; 12, C.— II, 3, C; 11, B; 13, B.— III, 1	Θωμᾶς II, 14, H
*Ἀντίοχος II, 8, F, L; 13, D	*Ἰβήρ II, 8, G; 10
Βαδύλας II, 14, F	*Ἰερεμίας I, 3, B
Γεώργιος II, 14, D	*Ἰουδαῖος II, 13, K.— III, 9
Δαυὶδ I, 12, B	*Ἰουστινιανός I, 13, B.— II, 13, I
Διονύσιος I, 15, B.— II, 9, C	*Ἰουστίνος I, 1, A; 13, B.— II, 13, I, J.— III, 1
Δομνῖνος II, 7; 13, I	*Ἰσαυρος II, 14, D
Δωρόθεος II, 15, A	*Ἰσραήλ III, 16, B
*Ἐβραῖος I, 13, B	*Ἰωάννης (Baptiste) I, 6, F.— III, 2, A, B
*Ἐδέσα II, 1, B	*Ἰωάννης (moine) I, 8, A; 12, D.— II, 2, A, C; 3, F; 16, B.— III, 8
*Ἐδessaῖοι I, 1, A.— II, 1, B.— III, 1	*Ἰωάννης (père de Syméon) I, 1, A; 2, B; 5, C; 6, D.— II, 1, B, E.— III, 1; 2, A
*Ἐλλην II, 11, B; 13, G	

- Ἰωάννης (scolastique, puis patriarche) Ρωμαῖκός II, 13, H
 II, 13, I, K Ρωμαῖοι I, 1, A.— II, 13, H, I
 Ἰωνᾶς III, 14, B Σαμουήλ I, 1, C
 Καλυμνία II, 14, D Σάρρα I, 5, C
 Καππαδοκία II, 4, A Σελεύκεια I, 7, C.— II, 2, A; 8, H;
 9, C.— III, 20, A
 Κασά II, 15, B Σελευκίς I, 12, C; 15, B
 Κόνων (moine) II, 9, A Σουροί II, 14, A
 Κόνων (Isaurien) II, 14, D Στέφανος (martyr) I, 6, D.— III, 4
 Κωνσταντῖνος I, 14, C.— II, 8, H; 12, C; 13, I; 14, H Συρία III, 1
 Λαοδικεῖα II, 12, C Τιβεριανοί II, 2, A
 Μάρθα I, 1, B; 4, C; 5 B, C.— II, 1, B; 8, F.— III, 1; 16, A Τιθέριος I, 17, B
 Τιμόθεος I, 13, B.— II, 13, K
 Μιχαήλ II, 16, D (en acrostiche) Χαναναία II, 12, B
 Μωσῆς ou Μωϋσῆς I, 14, A.— III, 16, B Χερουβιμ (porte d'Antioche) I, 7, A.—
 III, 6, A
 Νινευῖται II, 8, I.— III, 14, B
 Παῦλος (Apôtre) I, 6, C; 7, B Χοσρόης II, 13, H
 Πέρσαι II, 5, D, F; 13, G, H

Université de Rennes

JACQUES BOMPAIRE